EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 6.7.2021
COM(2021) 391 final

2021/0191 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om europæiske grønne obligationer

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2021) 390 final} - {SWD(2021) 181 final} - {SWD(2021) 182 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag indgår som led i Europa-Kommissionens bredere dagsorden om bæredygtig finansiering. Det danner grundlag for en fælles ramme af regler for anvendelsen af betegnelsen "europæisk grøn obligation" eller "EuGB" for obligationer, der forfølger miljømæssigt bæredygtige mål som defineret i forordning (EU) 2020/852[1] (klassificeringsforordningen). Det fastlægger også et system til registrering af og tilsyn med virksomheder, der fungerer som eksterne kontrollanter for grønne obligationer i overensstemmelse med denne ramme. Det vil lette videreudviklingen af markedet for grønne obligationer af høj kvalitet og dermed bidrage til kapitalmarkedsunionen, samtidig med at forstyrrelserne på de eksisterende markeder for grønne obligationer minimeres, og risikoen for grønvaskning mindskes. Betegnelsen "europæisk grøn obligation" skal være tilgængelig for alle udstedere i eller uden for Unionen, som opfylder kravene i dette forslag.

Dette lovgivningsmæssige forslag har til formål at udnytte potentialet i det indre marked og kapitalmarkedsunionen bedre for at bidrage til at opfylde Unionens klima- og miljømål i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra c), i **Parisaftalen** om klimaændringer[2] fra 2016 og den europæiske grønne pagt[3].

Den europæiske grønne pagt tydeliggjorde, at der er behov for store investeringer på tværs af alle økonomiske sektorer for at sikre en omstilling til en klimaneutral økonomi og opfylde EU's mål for miljømæssig bæredygtighed. I perioden 2021-2030 vil opfyldelsen af Unionens nuværende klima- og energimål for 2030 kræve investeringer i energisystemet (ekskl. transport) på 336 mia. EUR om året (i faste 2015-priser), svarende til 2,3 % af BNP[4]. En væsentlig del af disse finansielle strømme skal komme fra den private sektor. Hvis det skal lykkes at lukke dette investeringshul, vil de private kapitalstrømme i væsentlig grad skulle omdirigeres i retning af mere miljømæssigt bæredygtige investeringer, og det vil kræve en omfattende nytænkning af den europæiske finansielle ramme.

I den europæiske grønne pagt understreges det især, at det bør gøres nemmere for investorer og virksomheder at identificere miljømæssigt bæredygtige investeringer og sikre, at de er pålidelige. Dette kan gøres ved hjælp af tydelig mærkning af detailinvesteringsprodukter og ved at udvikle en europæisk standard for grønne obligationer, der gør det lettere at foretage miljømæssigt bæredygtige investeringer på den mest hensigtsmæssige måde. Trods kraftig vækst på markedet ligger udstedelsen af grønne obligationer fortsat på en brøkdel af den samlede obligationsudstedelse og tegnede sig for ca. 4 % af den samlede udstedelse af erhvervsobligationer i 2020[5]. Yderligere vækst på markedet for grønne obligationer af høj kvalitet bliver en kilde til store grønne investeringer, som bidrager til at lukke investeringshullet i den europæiske grønne pagt.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

2 Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4).

3 Meddelelse fra Kommissionen — Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final).

4 Impact Assessment Accompanying the Communication "Stepping up Europe's 2030 climate ambition Investing in a climate-neutral future for the benefit of our people" SWD/2020/176 final.

5 2021 European Financial Stability and Integration Review.

Med henblik herpå bebudedes det i investeringsplanen for den europæiske grønne pagt af 14. januar 2020[6], at der ville blive indført en standard for grønne obligationer. I sine konklusioner fra december 2020 om klimaændringer understregede Det Europæiske Råd[7] betydningen af at udvikle fælles globale standarder for grøn finansiering og opfordrede Europa-Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag om en standard for grønne obligationer senest i juni 2021. Endelig fremhævede Kommissionen i sit arbejdsprogram for 2021 "en økonomi, der tjener alle" som en prioritet og understregede betydningen af fortsat at gøre fremskridt med hensyn til bæredygtig finansiering, navnlig ved at foreslå indførelse af en EU-standard for grønne obligationer[8].

På grund af den udbredte brug af egne markedsrammer for grønne obligationer og til trods for, at nogle af disse rammer er almindeligt anerkendt for at fastlægge en standard, kan det være dyrt og vanskeligt for investorer at fastslå de positive miljøeffekter af obligationsbaserede investeringer og sammenligne forskellige grønne obligationer på markedet. For udstederne skaber manglen på fælles definitioner af miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter usikkerhed om, hvilke økonomiske aktiviteter der med rette kan betragtes som grønne. Under sådanne omstændigheder kan udstedere blive udsat for omdømmemæssige risici som følge af potentielle beskyldninger om grønvaskning, navnlig i omstillingssektorer. Desuden kan fragmenteringen af praksis inden for ekstern kontrol medføre yderligere omkostninger for dem. Disse hindringer kan påvirke rentabiliteten af projekter med betydelige klima- og miljøeffekter og dermed mindske udbuddet af sådanne investeringsmuligheder og hindre opfyldelsen af Unionens miljømål.

Formålet med dette forslag er at fjerne disse hindringer ved at fastsætte en standard for grønne obligationer af høj kvalitet. Dette forventes at: 1) forbedre investorernes evne til at identificere og have tillid til grønne obligationer af høj kvalitet, 2) gøre det lettere at udstede disse grønne obligationer af høj kvalitet ved at præcisere definitionerne af grønne økonomiske aktiviteter og reducere potentielle omdømmemæssige risici for udstedere i omstillingssektorer og 3) sætte en standard for praksis med ekstern kontrol og øge tilliden til eksterne kontrollanter, ved at der indføres en frivillig registrerings- og tilsynsordning.

Dette forslag om en europæisk grøn obligation hænger tæt sammen med klassificeringsforordningen. Ved klassificeringsforordningen er der fastsat en klassificering af økonomiske aktiviteter som miljømæssigt bæredygtige, herunder som et af de definerende kriterier for fuld overholdelse af sociale minimumsgarantier. Denne ramme kan bruges som benchmark til at klassificere, om økonomiske aktiviteter og dermed forbundne aktiver eller projekter er grønne. I henhold til artikel 4 i klassificeringsforordningen[9] skal Unionen anvende kriterierne i klassificeringssystemet, når den fastsætter standarder for miljømæssigt bæredygtige erhvervsobligationer[10]. Med henblik på europæiske grønne obligationer foreslår Kommissionen derfor, at klassificeringsforordningen og — efterhånden som de udarbejdes — dens delegerede retsakter bør definere, hvad der kan regnes for "grøn".

---

6 Kommissionens meddelelse om investeringsplanen for et bæredygtigt Europa/investeringsplanen for den europæiske grønne pagt (COM(2020) 21 final).

7 Det Europæiske Råds konklusioner af 12. december 2020. (EUCO 22/20).

8 Kommissionens arbejdsprogram for 2021 af 20. oktober 2020 (COM(2020) 690 final).

9 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088.

10 Artikel 4 i EU-klassificeringsforordningen: "*Medlemsstaterne og Unionen anvender kriterierne i artikel 3 til at fastslå, om en økonomisk aktivitet kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig med hensyn til enhver foranstaltning, som fastsætter krav til finansielle markedsdeltagere eller udstedere vedrørende finansielle produkter eller erhvervsobligationer, der stilles til rådighed som "miljømæssigt bæredygtige"*."

Med dette forslag fastlægges der en ramme for alle udstedere af grønne obligationer, herunder udstedere fra den offentlige og den private sektor samt finansielle og ikkefinansielle virksomheder. Rammen er også beregnet til at kunne anvendes af udstedere af dækkede obligationer, hvis deres værdipapirer er udstedt af et SPV-selskab[11]. Tilknytningen til klassificeringsforordningen gør det muligt at anvende provenuet fra europæiske grønne obligationer til en bred vifte af økonomiske aktiviteter, der yder et væsentligt bidrag til målene for miljømæssig bæredygtighed. Med udgangspunkt i bedste praksis på markedet for grønne obligationer indeholder dette forslag mange potentielle anvendelsesmuligheder, f.eks. en bank, der udsteder en europæisk grøn obligation til finansiering af grønne realkreditlån, en stålproducent, der udsteder en europæisk grøn obligation til finansiering af en ny produktionsteknologi med lavere emission, eller en stat, der udsteder en europæisk grøn obligation til finansiering af en støtteordning for anlæg til vedvarende energi, for at nævne nogle få.

Dette forslag bygger på bedste praksis på markedet samt feedback og anbefalinger fra en ekspertgruppe på højt plan om bæredygtig finansiering. Gruppens rapport, der blev offentliggjort den 31. januar 2018[12], anbefalede indførelse af en officiel EU-standard for grønne obligationer, som den blev kaldt på daværende tidspunkt. Som opfølgning gav Kommissionen tisagn om at udvikle en EU-standard for grønne obligationer i sin handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst[13], der blev vedtaget den 8. marts 2018. Den pålagde den tekniske ekspertgruppe (TEG) om bæredygtig finansiering, der består af markedsdeltagere fra forskellige sektorer, at udarbejde anbefalinger til en EU-standard for grønne obligationer. Ekspertgruppen gjorde dette i sin endelige rapport fra juni 2019, som blev fulgt op af en brugsvejledning til et udkast til standard i marts 2020. Endelig indsamlede Kommissionen yderligere viden og input om grønne obligationer i sin offentlige høring om den fornyede strategi for bæredygtig finansiering (åben april-juli 2020) og sin målrettede høring om EU's standard for grønne obligationer (åben juni-oktober 2020).

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag indfører et sæt regler, som udstedere af grønne obligationer skal følge for at kunne kalde en obligation en "europæisk grøn obligation" eller "EuGB". Det bygger på eksisterende bedste praksis på markedet og indfører yderligere krav baseret på relevant lovgivning, der allerede findes. Disse krav er i overensstemmelse med målene for de eksisterende politikbestemmelser på politikområdet, navnlig klassificeringsforordningen. Dette forslag kræver, at udstedere af en europæisk grøn obligation sikrer, at provenuet af obligationen tildeles til aktiver og udgifter i fuld overensstemmelse med kravene i klassificeringsforordningen, for at sikre, at obligationen i sig selv er fuldt ud miljømæssigt

[11] I denne forbindelse kan det bemærkes, at det i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/557 af 31. marts 2021 om ændring af forordning (EU) 2017/2402 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen kræves, at Kommissionen forelægger en rapport om oprettelsen af en specifik ramme for bæredygtig securitisering på grundlag af en rapport fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed i tæt samarbejde med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger senest den 1. november 2021. Nærværende forslag foregriber ikke nævnte rapport. Hvis det er ønskeligt, kan en specifik ramme for bæredygtig securitisering afvige herfra med hensyn til anvendelsesområde og andre aspekter fra securitisationspapirer, der kan betegnes som EuGB'er.

[12] https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en.

[13] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst af 8.3.2018 (COM(2018) 97 final).

bæredygtig. Forslaget er også i overensstemmelse med andre initiativer vedrørende bæredygtig finansiering, herunder Kommissionens forslag til et direktiv om virksomheders bæredygtighedsrapportering[14], som vil fremme indberetning af bæredygtighedsrelaterede oplysninger fra alle store selskaber og de fleste selskaber, der er noteret på regulerede markeder, og som derfor også vedrører mange obligationsudstedere.

Forslaget er også i overensstemmelse med kapitalmarkedsunionen, som har til formål at forbedre EU's kapitalmarkeders evne til at mobilisere og kanalisere investeringer, hvilket kan bidrage til at finansiere den grønne omstilling.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag er i overensstemmelse med de overordnede politikmål i den europæiske grønne pagt. Den europæiske grønne pagt er Unionens svar på de klima- og miljørelaterede udfordringer, der er kendetegnende for denne generation. Den har til formål at gøre Unionen til en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi uden nettoemissioner af drivhusgasser inden 2050[15]. Desuden vil tilvejebringelsen af et reguleret miljø, der er tillid til, og som understøtter udstedelsen og oprettelsen af europæiske grønne obligationer, spille en fremtrædende rolle med hensyn til at fremme euroens internationale rolle og bidrage til at nå målet om at gøre Unionens finansielle markeder til et nyt knudepunkt for grøn finansiering og dermed yderligere støtte EU's grønne investeringer[16]. Kommissionen kan yde teknisk støtte til medlemsstaterne i henhold til forordning (EU) 2021/240[17] for at fremme europæiske grønne obligationer på nationalt plan.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget hører ind under den delte kompetence, jf. artikel 4, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og er baseret på artikel 114 i TEUF, som giver beføjelser til at fastsætte passende bestemmelser, der har til formål at sikre det indre markeds oprettelse og funktion.

Artikel 114 i TEUF giver Unionen mulighed for at træffe foranstaltninger, ikke blot for at fjerne eksisterende hindringer for udøvelsen af de grundlæggende frihedsrettigheder, men også for at forhindre, at sådanne hindringer kan opstå i fremtiden. Dette omfatter også de hindringer, der gør det vanskeligt for markedsdeltagere, f.eks. udstedere af grønne obligationer eller investorer, fuldt ud at drage nytte af fordelene ved det indre marked.

Det nuværende marked for grønne obligationer er udelukkende baseret på markedsdefinerede standarder og markedsdefineret praksis, hvor virksomheder, der fungerer som eksterne kontrollanter, giver sikkerhed for investorerne. Disse eksisterende standarder indeholder procesbaserede retningslinjer eller anbefalinger på højt niveau, men de underliggende definitioner af grønne projekter er ikke tilstrækkeligt standardiserede, stringente og fyldestgørende. Dette forhindrer investorer i let at identificere obligationer, hvis provenu er i overensstemmelse med eller bidrager til miljømål, herunder navnlig målet om at begrænse

[14] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:52021PC0189

[15] Den 4. marts 2020 vedtog Kommissionen forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (2020/0036 (COD)), hvori der foreslås at gøre målet om klimaneutralitet juridisk bindende for Unionen senest i 2050.

[16] EU's økonomiske og finansielle system: fremme af åbenhed, styrke og modstandsdygtighed af 19. januar 2021, COM(2021) 32 final.

[17] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021.

stigningen i den globale gennemsnitstemperatur til et godt stykke under 2 °C og fortsætte bestræbelserne på at begrænse den til 1,5 °C over det førindustrielle niveau som fastsat i Parisaftalen. Denne situation begrænser også udstedernes mulighed for at anvende miljømæssigt bæredygtige obligationer med henblik på at omstille deres aktiviteter til mere miljømæssigt bæredygtige forretningsmodeller.

Desuden sikrer de nuværende markedsbaserede standarder ikke i tilstrækkelig grad gennemsigtighed og ansvarlighed hos eksterne kontrollanter, og der føres ikke løbende tilsyn med virksomheder, der fungerer som eksterne kontrollanter. Investorerne har derfor yderligere vanskeligheder med at identificere, have tillid til og sammenligne miljømæssigt bæredygtige obligationer.

Der findes derfor forskellig praksis i hele Unionen, hvilket gør det dyrt for investorer at identificere reelt grønne obligationer og samtidig hindrer markedet for grønne obligationer i at vokse i overensstemmelse med dets potentiale.

Hidtil har ingen medlemsstater lovgivet om at indføre en officiel standard for grønne obligationer på nationalt plan. De nationale mærkningsordninger indeholder imidlertid allerede diverse krav til miljømæssigt bæredygtige finansielle produkter, hvilket i nogle tilfælde kan resultere i krav til obligationer, f.eks. i forbindelse med krav til obligationsfonde. Ved sammenligning af grønne statsobligationer, der er udstedt af EU-medlemsstater, findes der allerede eksempler på, at der er anvendt divergerende definitioner af miljømæssigt bæredygtige aktiviteter i medlemsstaterne. I lyset af den fortsatte vækst på markedet for grønne obligationer og dets rolle i finansieringen af den type faste investeringer, der er nødvendige for at nå målene i Parisaftalen, er det desuden sandsynligt, at nogle medlemsstater vil overveje at indføre standarder eller fastlægge retningslinjer på nationalt plan.

Formålet med sådanne nationale initiativer vil sandsynligvis være at løse de samme problemer, som det foreslåede EuGB-initiativ har til formål at løse, men resultaterne kan variere fra medlemsstat til medlemsstat. Det er derfor sandsynligt, at der vil opstå forskelle mellem de nationale lovgivninger, hvilket vil hindre den frie bevægelighed for kapital, underminere lige konkurrencevilkår på europæisk plan og være i strid med målene for kapitalmarkedsunionen. Der er derfor et klart behov for, at både offentlige og private udstedere af grønne obligationer anvender en harmoniseret standard for grønne obligationer i hele Unionen. Vedtagelsen af denne forordning har til formål at sikre sådanne harmoniserede krav. Derfor er artikel 114 i TEUF det passende retsgrundlag.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Dette forslag er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), i henhold til hvilket Unionens indsats kun kan finde sted, hvis de tilsigtede mål ikke kan nås af medlemsstaterne alene.

Markedet for grønne obligationer er i sagens natur internationalt med deltagere, der handler med obligationer på tværs af nationale grænser. Udstedere af og investorer i finansielle produkter har brug for fælles parametre og definitioner for at afgøre, hvilke projekter og aktiviteter der er miljømæssigt bæredygtige, og sammenligne dem med hinanden. I lyset af denne situation vil nationale lovgivningstiltag til afhjælpning af de mangler, der er konstateret på markedet for grønne obligationer, have den potentielle virkning, at det europæiske marked for grønne obligationer fragmenteres.

Desuden er markedet for eksterne kontrollanter af grønne obligationer et grænseoverskridende marked. For at sikre lige vilkår for de aktører, der leverer disse tjenester, er der behov for en centraliseret registrerings- og tilsynsordning for eksterne kontrollanter af europæiske grønne

obligationer på europæisk plan, som koordineres af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA).

Et sådant initiativ kan derfor ikke begrænses til en enkelt medlemsstats område, og der er behov for en koordineret indsats på EU-plan. Kun et tiltag på EU-plan kan definere konsekvente og standardiserede krav til europæiske grønne obligationer for at forbedre det indre markeds funktion og forhindre markedsforvridning.

I betragtning af de mange interaktioner mellem forslaget om europæiske grønne obligationer og anden relevant EU-lovgivning, såsom klassificeringsforordningen, synes et EU-instrument at være mere egnet til at håndtere den nuværende situation.

Af ovennævnte grunde kan ensartethed og retssikkerhed i forbindelse med udøvelsen af de traktatfæstede frihedsrettigheder bedre sikres ved en indsats på EU-plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i artikel 5 i TEU. De foreslåede foranstaltninger er nødvendige for at nå målene og også de mest hensigtsmæssige.

Indførelse af en harmoniseret frivillig standard for grønne obligationer på EU-plan vil fastsætte benchmarket for grønne obligationer af høj kvalitet på europæiske og muligvis globale markeder, uden at de nuværende markedsdeltagere pålægges at anvende standarden. Ved at gøre det muligt at fjerne visse hindringer for et velfungerende marked for grønne obligationer af høj kvalitet kan denne forordning bidrage til at lede kapitalstrømme i retning af miljømæssigt bæredygtige projekter og lette grønne investeringer på tværs af grænserne. I betragtning af risikoen for, at passivitet vil føre til markedsfragmentering og forvirring blandt investorerne, vil dette forslag skabe juridisk klarhed, gennemsigtighed og sammenlignelighed for europæiske grønne obligationer i hele Unionen.

I tilbagemeldingerne fra interessenterne og konsekvensanalysen af dette forslag blev det påpeget, at de vigtigste årsager til problemet var manglen på en konsekvent definition af, hvad der udgør miljømæssigt bæredygtige anvendelsesmåder af grønne obligationer, og manglen på løbende tilsyn med eksterne kontrollanter. Dette forslag går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at løse hvert af disse problemer, nemlig ved at: 1) indføre en frivillig standard for grønne obligationer, der kræver, at anvendelsen af provenuet er i overensstemmelse med kravene i klassificeringsforordningen, og 2) kræve, at udstedere af europæiske grønne obligationer skal indhente et kontroltjek før og efter udstedelsen fra en ekstern kontrollant, der er registreret og underlagt tilsyn i overensstemmelse med kravene i denne forordning. Statsrevisorer eller andre offentlige enheder, der er bemyndiget af statslige udstedere, er ikke underlagt registrerings- og tilsynskravene i denne forordning, da de er lovregulerede enheder med ansvar for tilsyn med offentlige udgifter og typisk har retligt garanteret uafhængighed.

- **Valg af retsakt**

Formålet med dette forslag er at indføre et fælles sæt krav til en harmoniseret standard for europæiske grønne obligationer, som yderligere vil forenkle miljømæssigt bæredygtige investeringer og understøtte en koordineret måde at forbedre det indre markeds funktion på. En forordning, der finder direkte anvendelse, er nødvendig for at nå disse politiske mål og er den bedste måde at opnå maksimal harmonisering på, samtidig med at forskelle i forbindelse med uensartet gennemførelse undgås.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Der findes i øjeblikket ingen retlige regler på EU-plan om grønne obligationer.

• Høringer af interesserede parter

Kommissionen iværksatte den 8. april 2020 en åben offentlig høring om den fornyede strategi for bæredygtig finansiering, som løb over 16 uger. Høringen omfattede over 100 spørgsmål, herunder flere om standarder for og mærkninger af finansielle produkter samt om EU-standarden for grønne obligationer, som den blev kaldt på daværende tidspunkt. Kommissionen modtog over 600 besvarelser af denne høring fra en bred vifte af interessenter. En tilbagemelding med en oversigt over de modtagne bidrag er blevet offentliggjort på Kommissionens websted[18].

Som led i processen iværksatte Kommissionen også en målrettet høring den 12. juni 2020 for at indhente yderligere input fra interessenter om EuGB'er. Høringen løb over 16 uger og sluttede den 2. oktober 2020, efter at der var modtaget 167 svar. Besvarelserne er offentliggjort online[19]. Høringsdokumentet bestod af i alt 19 spørgsmål og fokuserede på to hovedemner, nemlig EuGB'erne og sociale obligationer og covid-19. Der blev modtaget bidrag fra en lang række interessenter, herunder virksomheds-/erhvervsorganisationer, erhvervssammenslutninger, forbrugerorganisationer, NGO'er og offentlige myndigheder. Geografisk set blev der modtaget besvarelser fra 20 medlemsstater, 2 andre europæiske lande og 2 ikke-europæiske lande.

• Indhentning og brug af ekspertbistand

Kommissionen gennemførte strukturerede dybtgående interviews med 11 udvalgte interessenter fra forskellige sektorer og medlemsstater i maj og juni 2020.

Desuden gennemførte Kommissionen mellem den 2. december og den 23. december 2020 en kort høring af de nationale ansvarlige for gældsforvaltning gennem arbejdsgruppen for grønne obligationer under Rådets Økonomiske og Finansielle Udvalgs (EFC) undergruppe vedrørende europæiske statsgældsmarkeder (ESDM) ved hjælp af et målrettet spørgeskema. Spørgeskemaet blev også rundsendt til medlemsstaternes ekspertgruppe om bæredygtig finansiering (MSEG), og respondenterne blev bedt om at koordinere deres besvarelser pr. medlemsstat. 17 medlemsstater gav feedback.

Kommissionen har også regelmæssigt opfordret Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) til at afgive udtalelse og yde rådgivning, herunder vedrørende en eventuel registrerings- og tilsynsordning for eksterne kontrollanter på EU-plan.

Kommissionens Fælles Forskningscenter har udarbejdet flere akademiske dokumenter, arbejdspapirer og rapporter om grønne obligationer: 1) "Green bonds and companies' environmental performance: a feasibility study", 2) "Green bonds and use of proceeds reporting: what do we know from market data providers?", 3) "The pricing of green bonds. Are financial institutions special?" og 4) "Green Bonds as a tool against climate change".

Initiativet vedrørende europæiske grønne obligationer er blevet drøftet på regelmæssige møder i medlemsstaternes ekspertgruppe om bæredygtig finansiering siden 2019: Medlemsstaterne blev regelmæssigt holdt ajour og deltog i drøftelser om specifikke

[18] https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-sustainable-finance-strategy_en.

[19] https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-eu-green-bond-standard_en.

spørgsmål, f.eks. forbindelsen til klassificeringsforordningen og formatet for og karakteren af et potentielt europæisk initiativ vedrørende grønne obligationer.

- **Konsekvensanalyse**

Foruden udgangssituationen, hvor der ikke træffes nogen EU-foranstaltninger, blev der i konsekvensanalysen set på en række politiske løsningsmodeller på tværs af tre centrale politikdimensioner:

1) Med hensyn til anvendelsesområdet for standarden for udstedere af grønne obligationer blev der overvejet 1) en frivillig tilgang, hvor udstedere af grønne obligationer frit kunne vælge, om de ville tilpasse sig det fremtidige europæiske initiativ vedrørende grønne obligationer, og 2) en obligatorisk tilgang, hvorved alle grønne obligationer, der er udstedt i EU eller af en EU-baseret udsteder, ville skulle gøre brug af det fremtidige europæiske initiativ for grønne obligationer.

2) Med hensyn til den lovgivningsmæssige behandling af eksterne kontrollanter af europæiske grønne obligationer var de muligheder, der blev overvejet, 1) at pålægge ESMA at godkende eksterne kontrollanter af europæiske grønne obligationer med begrænset tilsyn og krav og 2) at pålægge ESMA at godkende og føre tilsyn med eksterne kontrollanter af EuGB'er inden for en mere stringent ramme.

3) Med hensyn til den potentielle fleksibilitet for statslige udstedere, der ønsker at udstede europæiske grønne obligationer, sammenlignet med ikke-statslige udstedere, blev der overvejet 1) ingen fleksibilitet, 2) fleksibilitet med hensyn til obligationsrelaterede krav, men ikke anvendelsen og gennemførelsen af klassificeringsforordningen, og 3) fleksibilitet med hensyn til obligationsrelaterede krav og klassificeringsforordningen.

Resultaterne af to onlinehøringer om dette emne viste, at et stort flertal af interessenterne støttede begrebet, som på daværende tidspunkt blev kaldt en EU-standard for grønne obligationer, som foreslået af den tekniske ekspertgruppe for bæredygtig finansiering, herunder kravet om en frivillig standard. Kun et meget lille mindretal udtrykte støtte til en obligatorisk standard.

Et stort flertal af respondenterne gav udtryk for deres støtte til en reguleringsordning for eksterne kontrollanter under ESMA's tilsyn, og mange efterspurgte en forholdsmæssigt afpasset ordning. Dette tyder på, at de fleste interessenter for det meste ville foretrække en lempeligere eller mere målrettet tilsynsordning.

Nuværende og potentielle statslige udstedere af grønne statsobligationer i Unionen blev hørt om potentiel fleksibilitet for statslige udstedere og var ligeligt delte med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt de skulle have fleksibilitet med hensyn til klassificeringsforordningen. Der var dog stærk støtte til at bibeholde en konsekvent tilgang med hensyn til statslige udstedere og virksomhedsudstedere.

På grundlag af en analyse af de forskellige løsningsmodeller og tilbagemeldinger fra interessenter pegede konsekvensanalysen på følgende foretrukne løsningsmodel:

1) Initiativet om europæiske grønne obligationer fastlægges som en frivillig standard, der er tilpasset bedste praksis på markedet og klassificeringsforordningen

2) ESMA får til opgave at godkende eksterne kontrollanter af europæiske grønne obligationer med begrænsede tilsynskrav, og

3) statslige udstedere får en vis fleksibilitet i forbindelse med håndhævelsen af europæiske grønne obligationer, men ikke med hensyn til deres anvendelse og fortolkning af klassificeringsforordningen.

Den foretrukne løsningsmodel bygger på bedste praksis på markedet inden for rapportering og ekstern kontrol og på overensstemmelse med klassificeringsforordningen. Disse elementer vil placere initiativet om europæiske grønne obligationer som den vigtigste standard med hensyn til gennemsigtighed og miljømæssig troværdighed i overensstemmelse med målet om at udvikle og støtte markedet for grønne obligationer af højere kvalitet. Den foreslåede frivillige standard kombineret med en lempelig tilsynsmæssig tilgang vil sikre, at Unionens mål nås på den mest omkostningseffektive og virkningsfulde måde.

En frivillig standard vil appellere til udstedere af grønne obligationer af høj kvalitet, hvoraf mange gav udtryk for støtte til det europæiske initiativ for grønne obligationer, da det ville give dem mulighed for at kommunikere mere klart med investorerne og andre om deres miljømæssige karakteristika og tilsagn. Samtidig vil det bidrage til at undgå forstyrrende virkninger på de eksisterende markeder for grønne obligationer, som fortsat kan fungere frit. Dette vil gøre det lettere at skabe et konkurrencepræget markedsmiljø, hvor fremtidige udstedelser kan udspringe af investorernes efterspørgsel snarere end af lovgivningsmæssige krav.

En mere lempelig og målrettet tilgang til tilsyn med eksterne kontrollanter vil øge gennemsigtigheden for udstedere og investorer i procedurer vedrørende ekstern kontrol, forbedre harmoniseringen af visse aspekter af de forskellige tilgange og tage højde for spørgsmål vedrørende interessekonflikter uden at afskrække eksisterende udbydere fra at blive registreret under ordningen og fungere som kontrollanter for europæiske grønne obligationer.

Ved at gennemføre muligheden for begrænset fleksibilitet for stater vil medlemsstaterne kunne udstede europæiske grønne obligationer på samme vilkår som virksomheder, samtidig med at de fortsat nyder godt af en vis fleksibilitet, der tager hensyn til deres institutionelle særtræk. Ligesom for andre brugere vil beslutningen om at tilpasse sig kravene i initiativet om europæiske grønne obligationer være frivillig for stater.

Generelt vil standarden give klare fordele med hensyn til tillid, hvilket kan udmønte sig i prisfastsættelsesfordele for obligationen og give udstederne et nyt incitament til at anvende den. På samme måde vil udstedere måske gerne udvise et stærkere grønt engagement ved at udstede i henhold til standarden.

Investorerne vil få et grønt obligationssegment, der sikrer en høj grad af markedsintegritet, gennemsigtighed og sammenlignelighed og giver en fælles definition af "grøn" og dermed øger sammenligneligheden og tilliden. Initiativet vil give investorerne flere valgmuligheder og vil især være til gavn for de mest engagerede grønne investorer, som værdsætter en strengere grøn definition. Institutionelle investorer kan klart skille sig ud fra resten af markedet ved at fokusere deres obligationsinvesteringer på europæiske grønne obligationer.

Eksterne kontrollanter kan pådrage sig yderligere omkostninger, hvis de ønsker at overholde standarden. Ud over tilsynsgebyrer, som bør holdes på et minimum indtil videre, vil kontrollanterne skulle afholde nogle direkte omkostninger i forbindelse med overholdelse og juridisk rådgivning samt organisatoriske omkostninger for at blive godkendt af ESMA.

Udstedere vil stadig kunne udstede grønne obligationer i henhold til forskellige markedsstandarder. Omkostningerne ved at anvende standarden er hovedsagelig omkostninger, der kan overvæltes fra eksterne kontrollanter, samt omkostninge, der vedrører

anvendelsen af klassificeringssystemet. Omkostninger, der vedrører anvendelsen af klassificeringsystemet, vil imidlertid allerede blive afholdt under andre initiativer (f.eks. direktiv 2014/95/EU[20] om ikke-finansiel rapportering), hvilket betyder, at dele af disse omkostninger vil blive udlignet.

Initiativet indeholder en klar definition af "miljømæssig bæredygtighed" og gør det lettere at identificere grønne obligationer af høj kvalitet på markedet. Den øgede gennemsigtighed forventes at forbedre markedseffektiviteten og føre til flere investeringer i grønne projekter og aktiver af højere kvalitet, navnlig i forbindelse med nye oplysningskrav, der stammer fra andre dele af den bredere handlingsplan for bæredygtig finansiering. Øget markedstillid kan desuden føre til prisfastsættelsesfordele, som kan fremme finansieringen af aktiver og projekter, der er i overensstemmelse med klassificeringssystemet. Disse faktorer forventes at hjælpe den europæiske økonomi til hurtigere at gå over til kulstofneutrale og generelt mindre forurenende teknologier og produktionsprocesser, hvilket vil have positive virkninger for både miljøet og samfundet generelt.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Dette forslag indgik ikke i en kvalitetskontrol.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag giver ESMA beføjelse til at varetage en ny funktion med henblik på at registrere og føre tilsyn med eksterne kontrollanter, der leverer deres tjenester i henhold til denne forordning. Dette betyder, at ESMA skal opkræve gebyrer hos eksterne kontrollanter, som bør dække alle ESMA's administrative omkostninger i forbindelse med dens aktiviteter, som vedrører registrering af og tilsyn med en ekstern kontrollant.

Baseret på et skøn på 0,2 fuldtidsækvivalenter pr. enhed og i alt tre eksterne kontrollanter, der ansøger om registrering i den første fireårsperiode[21], vil der kun være behov for 0,6 fuldtidsækvivalenter til at foretage registrering og løbende tilsyn. Der forventes imidlertid at være stærke potentielle synergier med ESMA's eksisterende ansvarsområder som følge af gennemgangen af de europæiske tilsynsmyndigheders (ESA'ernes) aktiviteter, som ESMA fik tildelt yderligere personale og budgetmidler til[22]. Desuden er alle agenturer i forbindelse med planlægningen af forslaget til EU-budgettet for 2022 blevet tilskyndet til at opnå rimelige årlige effektivitetsgevinster på mellem 1 og 2 %. Det forventes derfor, at der ikke vil være behov for yderligere ressourcer specifikt til dette forslag.

---

20 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner (EUT L 330 af 15.11.2014, s. 1).

21 Ifølge CBI's undersøgelser i 2018 var markedet for ekstern kontrol domineret af en gruppe af hovedsagelig europæiske tjenesteudbydere, der i øjeblikket tegner sig for mere end 90 % af markedet, og seks specifikke udbydere tegner sig for næsten 75 % af markedet — CICERO, Sustainalytics, Vigeo Eiris, EY, ISS-oekom og DNV GL. Skønnet er baseret på, at halvdelen af dem vælger at lade sig registrere hos ESMA i forbindelse med EuGB-rammerne, jf. bilag 9 til konsekvensanalysen om ekstern kontrol.

22 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:32019R2175.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ved evalueringen af dette initiativ vil Kommissionen tage hensyn til nedenstående kilder og indikatorer og basere sig på en offentlig høring og drøftelser med ESMA og de kompetente myndigheder. Evalueringen foretages i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering.

Indikatorer:

1) det samlede udstedte beløb, det samlede udestående beløb, den samlede mængde og priser for obligationer, der anvender betegnelsen "europæisk grøn obligation", og obligationer, der er øremærket som "grønne" (men ikke nødvendigvis gør brug af betegnelsen "europæisk grøn obligation"), som er udstedt pr. år, og som er udestående [EU og globalt]

2) data om likviditeten på markederne for obligationer, der anvender betegnelsen "europæiske grønne obligationer", obligationer, der er øremærket som "grønne", og andre udestående obligationer (såsom et benchmark, dvs. fra samme/lignende udstedere)

3) antal eksterne kontrollanter, der er registreret i henhold til denne forordning

4) data om lovbestemte gebyrer betalt af disse eksterne kontrollanter

5) klager og/eller tilsynsrapporter vedrørende overholdelse af denne forordning.

Kilder:

1) ESMA's database over registrerede eksterne kontrollanter

2) ESMA's database over lovbestemte gebyrer og afgifter

3) ESMA's database over anmeldelser og klager

4) eksterne databaser vedrørende obligationsmarkedet

5) direkte og rådgivende input fra interessenter.

Valg, der træffes i forbindelse med IT-udvikling og offentlige udbud, skal forhåndsgodkendes af Europa-Kommissionens Råd for Informationsteknologi og Cybersikkerhed.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I afsnit I, artikel 1, fastsættes forordningens genstand, nemlig ensartede krav til udstedere af obligationer, der frivilligt ønsker at anvende betegnelsen "europæisk grøn obligation" eller "EuGB" for deres miljømæssigt bæredygtige obligationer, der stilles til rådighed for investorer i Unionen, og der indføres et registreringssystem og en tilsynsramme for eksterne kontrollanter af europæiske grønne obligationer.

I artikel 2 fastlægges definitionerne med henblik på denne forordning.

I forordningens afsnit II fastsættes betingelserne for anvendelsen af betegnelsen "europæisk grøn obligation" eller "EuGB".

Kapitel 1 omhandler de obligationsrelaterede krav.

I artikel 3 begrænses anvendelsen af betegnelsen "europæisk grøn obligation" eller "EuGB" til udstedere af obligationer, der opfylder kravene i dette afsnit, indtil obligationens forfaldstidspunkt. Rammen er beregnet til at kunne anvendes af alle udstedere af obligationer,

herunder udstedere af dækkede obligationer, hvis deres værdipapirer er udstedt af et SPV-selskab. Desuden er det meningen, at rammen skal kunne anvendes af udstedere både i og uden for Unionen, når obligationer stilles til rådighed for EU-investorer.

I henhold til artikel 4 må udstedere kun tildele provenuet til finansiering af anlægsaktiver, støtteberettigede udgifter eller finansielle aktiver, der opfylder kriterierne, eller en kombination heraf. Artiklen fastholder, at obligationsudstedere ikke har ret til at fratrække omkostninger fra det indhentede provenu med henblik på denne tildeling. Den giver også statslige udstedere mulighed for at tildele obligationsprovenu til visse andre typer udgifter ud over dem, der er nævnt i artikel 4, stk. 1.

I artikel 5 fastsættes det, hvilke kategorier finansielle aktiver, der opfylder kriterierne, skal tilhøre med henblik på denne forordning, og hvilke typer aktiver og udgifter sådanne finansielle aktiver skal finansiere.

I henhold til artikel 6 skal al anvendelse af obligationsprovenu vedrøre økonomiske aktiviteter, der opfylder kravene til miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, jf. artikel 3 i forordning (EU) 2020/852, dvs. 1) som bidrager væsentligt til at nå et eller flere af de miljømål, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 9, 2), som ikke væsentligt skader nogen af disse miljømål , 3) som udøves i overensstemmelse med de minimumsgarantier, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 18, og 4) som opfylder de tekniske screeningskriterier, som Kommissionen har fastsat i henhold til nævnte forordnings artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, eller artikel 15, stk. 2.

I betragtning af de forventede teknologiske fremskridt inden for miljømæssig bæredygtighed vil delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, eller artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) 2020/852, om fastsættelse af tekniske screeningskriterier sandsynligvis blive revideret og ændret med tiden. Derfor fastsættes det i artikel 7, hvilke af de klassificeringskrav, der er omhandlet i artikel 4-6, udstederne skal anvende.

Med henblik på dette kapitel bør det bemærkes, at anvendelsen af betegnelsen "europæisk grøn obligation" eller "EuGB" ikke tilsidesætter kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[23], Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014[24], Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129[25], Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033[26], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU[27], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU[28] og Europa-

[23] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

[24] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

[25] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, og om ophævelse af direktiv 2003/71/EF (EUT L 168 af 30.6.2017, s. 1).

[26] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1).

[27] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

[28] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF

Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034[29]. Desuden bør ingen bestemmelse i denne forordning fortolkes som en begrænsning af udstederens mulighed for at anvende obligationerne til at dække tab som følge af andre aktiviteter, aktiver eller dele af enheden Ligeledes bør ingen bestemmelse i denne forordning fortolkes som en begrænsning af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere et instituts relevante kapitalinstrumenter eller passiver i henhold til direktiv 2014/59/EU, eller når der indtræffer en udløsende hændelse i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 eller forordning (EU) 2019/2033, alt efter hvad der er relevant.

I forbindelse med dette kapitel bør det også bemærkes, at kravet om at tildele provenuet fra europæiske grønne obligationer til finansiering af aktiver eller udgifter, der opfylder kriterierne, ikke bør forhindre udstederen af sådanne obligationer i at anvende anlægsaktiver eller finansielle aktiver som sikkerhed for obligationen, og at det heller ikke bør forhindre sådanne udstedere i at knytte det afkast, der betales til obligationsindehaverne, sammen med gennemførelsen af det projekt, der finansieres af obligationen.

Kapitel II indeholder krav om gennemsigtighed og ekstern kontrol af europæiske grønne obligationer.

I artikel 8 præciseres det, at obligationen kun må udbydes til offentligheden i Unionen efter forudgående offentliggørelse af faktabladet om europæiske grønne obligationer, der er udarbejdet i overensstemmelse med bilag I, på udstederens websted sammen med en ekstern kontrollants kontroltjek før udstedelsen af faktabladet om den europæiske grønne obligation.

Artikel 9 pålægger udstederen en forpligtelse til at udarbejde årlige tildelingsrapporter om europæiske grønne obligationer i overensstemmelse med bilag II, indtil obligationsprovenuet er fuldt ud tildelt, og at offentliggøre dem senest tre måneder efter udgangen af referenceåret. Udstederen skal også indhente et kontroltjek efter udstedelsen fra en ekstern kontrollant af den første tildelingsrapport efter fuld tildeling af obligationsprovenuet.

I artikel 10 fastsættes der krav om, at udstederen skal udarbejde en miljøredegørelse i overensstemmelse med bilag III efter den fulde tildeling af provenuet mindst én gang i obligationens løbetid.

Statslige udstedere kan i overensstemmelse med artikel 11 også indhente kontroltjek før og efter udstedelsen fra en statsrevisor eller enhver anden offentlig enhed, som er bemyndiget af staten til at vurdere overensstemmelsen med denne forordning.

I artikel 12 fastsættes der krav til de europæiske grønne obligationer, for hvilke der skal udstedes et prospekt.

I artikel 13 fastsættes der forpligtelser for udstedere til på deres websteder indtil obligationernes forfaldstidspunkt at opbevare alle de dokumenter, der er udarbejdet af udstederen i henhold til artikel 8-12, herunder de respektive kontroltjek før og efter udstedelsen. I samme artikel indføres der også krav om anvendelse af sprog og krav om, at ESMA underrettes om visse dokumenter, der er udarbejdet i overensstemmelse med denne forordning.

I forordningens afsnit III fastsættes der betingelser for at påbegynde aktiviteter som eksterne kontrollanter af europæiske grønne obligationer. Dette afsnit finder ikke anvendelse på

---

og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

[29] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64).

statsrevisorer og andre offentlige enheder, der er bemyndiget af statslige udstedere til at vurdere overholdelsen af forordningen.

Kapitel I indfører betingelserne for at påbegynde aktiviteter som ekstern kontrollant. Dette omfatter kravet om registrering og løbende opfyldelse af betingelserne for registrering. Artikel 15 omhandler mandater vedrørende reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere visse kriterier for registrering af eksterne kontrollanter og visse standardformularer, modeller og procedurer. Når en ekstern kontrollant er registreret, kan vedkommende udføre sine aktiviteter på hele Unionens område. En ekstern kontrollant skal ansøge om registrering hos ESMA. En ekstern kontrollant skal underrette ESMA i tilfælde af væsentlige ændringer af betingelserne for den første registrering, inden sådanne ændringer gennemføres. ESMA har mulighed for at afvise at registrere en ekstern kontrollant i henhold til artikel 15 og at trække registreringen tilbage på visse betingelser i henhold til artikel 51. Ved artikel 59 indføres der et krav om, at ESMA skal opretholde en database på sit websted med alle registrerede eksterne kontrollanter, herunder dem, der midlertidigt har forbud mod at udøve aktiviteter i henhold til denne forordning, og hvis registrering er trukket tilbage.

Kapitel II indeholder krav til organisation, processer og dokumenter vedrørende ledelse for eksterne kontrollanter. De generelle principper fastsættes i artikel 18, idet det kræves, at den eksterne kontrollant anvender passende systemer, ressourcer og procedurer, og ved at kræve, at den eksterne kontrollant mindst en gang om året overvåger og evaluerer tilstrækkeligheden og effektiviteten af sine systemer og interne kontrolmekanismer og -ordninger og træffer passende foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle mangler. Artikel 19-28 indeholder nærmere bestemmelser om kravene til den øverste ledelse, analytikere, ansatte og andre personer, der er direkte involveret i vurderingsaktiviteter, compliancefunktionen, interne politikker og procedurer, vurderingsmetoder og anvendte oplysninger, fejl i vurderingsmetoderne eller anvendelsen heraf, outsourcing, krav vedrørende opbevaring af registre, undgåelse af interessekonflikter og levering af andre tjenester. I artikel 18-23 og artikel 25 fastsættes der mandater vedrørende reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de kriterier, der er nødvendige for at vurdere organisatoriske krav, processer og dokumenter vedrørende ledelse for eksterne kontrollanter.

Kapitel III indeholder krav til kontroltjek før og efter udstedelsen. Artikel 29 gør det klart, at hverken et kontroltjek før udstedelsen eller et kontroltjek efter udstedelsen må henvise til ESMA eller en kompetent myndighed på en sådan måde, at det indikeres eller antydes, at ESMA eller en kompetent myndighed anbefaler eller godkender det relevante dokument eller den eksterne kontrollants vurderingsaktiviteter. I artikel 30 fastsættes der krav til de oplysninger, som eksterne kontrollanter skal stille gratis til rådighed på deres websteder, og som omfatter alle kontroltjek før og efter udstedelsen i henhold til denne forordning.

I kapitel IV fastsættes der regler for levering af tjenester fra eksterne kontrollanter fra tredjelande.

I afsnit IV,kapitel I, fastsættes de nationale kompetente myndigheders beføjelser til at føre tilsyn med obligationsudstedere for at sikre, at artikel 8-13 i denne forordning anvendes. Det indeholder også en række bestemmelser, der præciserer de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som de kompetente myndigheder kan pålægge, samt regler om offentliggørelse af og rapportering til ESMA om disse sanktioner.

I kapitel II i dette afsnit fastlægges ESMA's beføjelser for så vidt angår tilsynet med eksterne kontrollanter. Det omfatter beføjelsen til at anmode om oplysninger ved simpel anmodning eller ved afgørelse, beføjelsen til at foretage generelle undersøgelser samt beføjelsen til at foretage kontrolbesøg på stedet. I nævnte kapitel fastsættes også betingelserne for ESMA's

udøvelse af sine tilsynsbeføjelser. Flere bestemmelser præciserer, hvilke tilsynsforanstaltninger, bøder og tvangsbøder ESMA kan pålægge. ESMA har også mulighed for at opkræve registrerings- og tilsynsgebyrer.

I afsnit V om delegerede retsakter tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter på de betingelser, der er fastsat i artikel 60.

Afsnit VI om afsluttende bestemmelser indeholder en overgangsbestemmelse for eksterne kontrollanter inden for de første 30 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

2021/0191 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om europæiske grønne obligationer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[30],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Omstillingen til en kulstoffattig, mere bæredygtig, ressourceeffektiv, cirkulær og retfærdig økonomi er afgørende for at sikre Unionens økonomis konkurrenceevne på lang sigt og dens befolkningers velfærd. I 2016 indgik Unionen Parisaftalen[31]. I artikel 2, stk. 1, litra c), i Parisaftalen fastsættes målet om at styrke indsatsen mod klimaændringer, bl.a. ved at sikre, at de finansielle strømme fremmer lave drivhusgasemissioner og en klimarobust udvikling.

(2) Ifølge investeringsplanen for den europæiske grønne pagt af 14. januar 2020[32] skal der indføres en standard for miljømæssigt bæredygtige obligationer for yderligere at øge investeringsmulighederne og lette identifikationen af miljømæssigt bæredygtige investeringer ved hjælp at en tydelig mærkning. I sine konklusioner fra december 2020 opfordrede Det Europæiske Råd Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag om en standard for grønne obligationer[33].

(3) Miljømæssigt bæredygtige obligationer er et af de vigtigste instrumenter til finansiering af investeringer i lavemissionsteknologier, energi- og ressourceeffektivitet samt bæredygtig transportinfrastruktur og forskningsinfrastruktur. Finansielle eller ikkefinansielle virksomheder eller stater kan udstede sådanne obligationer. De forskellige eksisterende initiativer vedrørende miljømæssigt bæredygtige obligationer sikrer ikke, at der findes fælles definitioner af miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Dette forhindrer investorerne i let at identificere obligationer, hvis provenu er i overensstemmelse med eller bidrager til de miljømål, der er fastsat i Parisaftalen.

---

30 EUT C […] af […], s. […].

31 Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4).

32 COM(2020) 21 final.

33 EUCO 22/20.

(4) De divergerende regler om offentliggørelse af oplysninger, om gennemsigtighed og ansvarlighed for eksterne kontrollanter, der foretager kontroltjek af miljømæssigt bæredygtige obligationer, og om kriterierne for miljømæssigt bæredygtige projekter, der opfylder kriterierne, begrænser investorernes mulighed for at identificere, have tillid til og sammenligne miljømæssigt bæredygtige obligationer og udstedernes mulighed for at anvende miljømæssigt bæredygtige obligationer til at omstille deres aktiviteter til mere miljømæssigt bæredygtige forretningsmodeller.

(5) Ved at sikre overensstemmelse med målene i Parisaftalen og i betragtning af de eksisterende divergenser og manglen på fælles regler vil medlemsstaterne sandsynligvis vedtage divergerende foranstaltninger og tilgange, som vil have en direkte negativ indvirkning på og skabe hindringer for et velfungerende indre marked og være til skade for udstedere af miljømæssigt bæredygtige obligationer. En sådan parallel udvikling af markedspraksis baseret på kommercielt drevne prioriteter, der giver divergerende resultater, forårsager markedsfragmentering og risikerer yderligere at forværre ineffektiviteten i det indre markeds funktion. Divergerende standarder og markedspraksis gør det vanskeligt at sammenligne forskellige obligationer, skaber ulige markedsvilkår for udstedere, forårsager yderligere hindringer på det indre marked og risikerer at forvride investeringsbeslutninger.

(6) Manglen på harmoniserede regler for de procedurer, som eksterne kontrollanter anvender til at foretage kontroltjek af miljømæssigt bæredygtige obligationer, og de forskellige definitioner af miljømæssigt bæredygtige aktiviteter gør det mere og mere vanskeligt for investorer at sammenligne obligationer på tværs af det indre marked med hensyn til deres miljømål. Markedet for miljømæssigt bæredygtige obligationer er i sagens natur internationalt, idet markedsdeltagere handler med obligationer og gør brug af eksterne kontroltjenester fra tredjepartsudbydere på tværs af grænserne. Tiltag på EU-plan kan mindske risikoen for fragmentering af det indre marked for miljømæssigt bæredygtige obligationer og obligationsrelaterede eksterne kontroltjenester og sikre anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852[34] på markedet for sådanne obligationer.

(7) Der bør derfor fastsættes et ensartet sæt specifikke krav vedrørende obligationer udstedt af finansielle eller ikkefinansielle virksomheder eller stater, der frivilligt ønsker at anvende betegnelsen "europæisk grøn obligation" eller "EuGB" for sådanne obligationer. Fastsættelse af kvalitetskrav til europæiske grønne obligationer i form af en forordning bør sikre, at der er ensartede betingelser for udstedelse af sådanne obligationer ved at forhindre divergerende nationale krav, som gennemførelsen af et direktiv kan indebære, og bør også sikre, at disse betingelser finder direkte anvendelse på udstedere af sådanne obligationer. Udstedere, der frivilligt anvender betegnelsen "europæisk grøn obligation" eller "EuGB", bør følge samme regler i hele Unionen for at øge markedseffektiviteten ved at mindske forskelle og dermed også mindske investorernes omkostninger ved at vurdere disse obligationer.

(8) I overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EU) 2020/852 og for at give investorerne klare, kvantitative, detaljerede og fælles definitioner bør kravene i artikel 3 i nævnte forordning anvendes til at afgøre, om en økonomisk aktivitet kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig. Provenuet fra obligationer, der anvender betegnelsen "europæisk grøn obligation" eller "EuGB", bør udelukkende anvendes til at finansiere

[34] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

økonomiske aktiviteter, der enten er miljømæssigt bæredygtige og således er i overensstemmelse med de miljømål, der er fastsat i artikel 9 i forordning (EU) 2020/852, eller bidrager til omlægning af aktiviteter, så de bliver miljømæssigt bæredygtige. Disse obligationer kan imidlertid anvendes til både at finansiere sådanne miljømæssigt bæredygtige aktiviteter direkte gennem finansiering af aktiver og udgifter, som vedrører økonomiske aktiviteter, der opfylder kravene i artikel 3 i forordning (EU) 2020/852, eller indirekte gennem finansielle aktiver, som finansierer økonomiske aktiviteter, der opfylder disse krav. Det er derfor nødvendigt at præcisere, hvilke kategorier af udgifter og aktiver der kan finansieres med provenuet fra obligationer, der anvender betegnelsen "europæisk grøn obligation" eller "EuGB".

(9) Provenuet fra europæiske grønne obligationer bør anvendes til at finansiere økonomiske aktiviteter, der har varige positive virkninger for miljøet. Sådanne varige positive virkninger kan opnås på flere måder. Da anlægsaktiver er langsigtede aktiver, er en første anvendelsesmåde for provenuet fra sådanne europæiske grønne obligationer at finansiere materielle eller faste immaterielle anlægsaktiver, der ikke er finansielle aktiver, forudsat at disse anlægsaktiver vedrører økonomiske aktiviteter, der opfylder kravene til miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter i artikel 3 i forordning (EU) 2020/852 ("klassificeringskrav"). Da finansielle aktiver kan anvendes til at finansiere økonomiske aktiviteter med varige positive virkninger for miljøet, er en anden anvendelsesmåde for dette provenu at finansiere finansielle aktiver, forudsat at provenuet fra disse finansielle aktiver tildeles til økonomiske aktiviteter, der opfylder klassificeringskravene. Da husholdningers aktiver også kan have langsigtede positive virkninger for miljøet, bør disse finansielle aktiver også omfatte husholdningers aktiver. Da kapitaludgifter og udvalgte driftsudgifter kan anvendes til at erhverve, opgradere eller vedligeholde anlægsaktiver, er en tredje anvendelsesmåde for provenuet fra sådanne obligationer at finansiere kapital- og driftsudgifter, der vedrører økonomiske aktiviteter, der opfylder klassificeringskravene, eller som vil opfylde disse krav inden for en rimelig kort periode fra udstedelsen af den pågældende obligation, som dog kan forlænges, hvis det er behørigt begrundet som følge af de pågældende økonomiske aktiviteters og investeringers særlige karakteristika. Af ovennævnte grunde bør kapital- og driftsudgifterne også omfatte husholdningers udgifter.

(10) Stater udsteder ofte miljømæssigt bæredygtige obligationer og bør derfor også have lov til at udstede "europæiske grønne obligationer", forudsat at provenuet fra sådanne obligationer anvendes til at finansiere enten aktiver eller udgifter, der opfylder klassificeringskravene, eller aktiver eller udgifter, der vil opfylde disse krav inden for en rimelig kort periode fra udstedelsen af den pågældende obligation, som dog kan forlænges, hvis det er behørigt begrundet som følge af de pågældende økonomiske aktiviteters og investeringers særlige karakteristika.

(11) I henhold til artikel 4 i forordning (EU) 2020/852 skal medlemsstaterne og Unionen anvende kriterierne i nævnte forordnings artikel 3 til at fastslå, om en økonomisk aktivitet kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig med hensyn til enhver foranstaltning, som fastsætter krav til finansielle markedsdeltagere eller udstedere vedrørende finansielle produkter eller erhvervsobligationer, der stilles til rådighed som miljømæssigt bæredygtige. Det er derfor logisk, at de tekniske screeningskriterier, der er omhandlet i artikel 3, litra d), i forordning (EU) 2020/852, bør fastlægge, hvilke anlægsaktiver, udgifter og finansielle aktiver der kan finansieres med provenuet fra europæiske grønne obligationer. I betragtning af det forventede teknologiske fremskridt inden for miljømæssig bæredygtighed vil de delegerede retsakter, der

vedtages i henhold til artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, eller artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) 2020/852, sandsynligvis blive revideret og ændret med tiden. Uanset sådanne ændringer bør udstederne af hensyn til retssikkerheden for udstedere og investorer og for at undgå, at ændringer af de tekniske screeningskriterier får en negativ indvirkning på prisen på europæiske grønne obligationer, der allerede er blevet udstedt, have mulighed for at anvende de tekniske screeningskriterier, der var gældende på det tidspunkt, hvor den europæiske grønne obligation blev udstedt, når provenuet fra sådanne obligationer tildeles til anlægsaktiver eller udgifter, der opfylder kriterierne, indtil obligationens forfaldstidspunkt. For at sikre retssikkerhed for europæiske grønne obligationer, hvis provenu tildeles til finansielle aktiver, er det nødvendigt at præcisere, at de underliggende økonomiske aktiviteter, der finansieres af disse finansielle aktiver, bør opfylde de tekniske screeningskriterier, der var gældende på det tidspunkt, hvor de finansielle aktiver blev dannet. Hvis de relevante delegerede retsakter ændres, bør udstederen tildele provenuet ved at anvende de ændrede delegerede retsakter inden for fem år.

(12) Den tid, det tager at omdanne et aktiv for at bringe den økonomiske aktivitet, det vedrører, i overensstemmelse med klassificeringskravene, bør med rimelighed ikke overstige fem år, undtagen under visse omstændigheder, hvor det kan tage op til ti år. Derfor bør de kapitaludgifter, der opfylder kriterierne, vedrøre økonomiske aktiviteter, der opfylder eller vil opfylde klassificeringskravene senest fem år efter obligationens udstedelse, medmindre en længere periode på op til ti år er begrundet i de pågældende økonomiske aktiviteters og investeringers særlige karakteristika.

(13) Investorerne bør have alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere miljøeffekterne af europæiske grønne obligationer og sammenligne sådanne obligationer med hinanden. Med henblik herpå skal der fastsættes specifikke og standardiserede oplysningskrav, som sikrer gennemsigtighed med hensyn til, hvordan udstederen agter at tildele obligationsprovenuet til anlægsaktiver, udgifter og finansielle aktiver, der opfylder kriterierne, og hvordan provenuet rent faktisk er blevet tildelt. En sådan gennemsigtighed kan bedst opnås ved hjælp af faktablade om europæiske grønne obligationer og årlige tildelingsrapporter. For at styrke sammenligneligheden af europæiske grønne obligationer og gøre det lettere at finde relevante oplysninger er det nødvendigt at fastlægge modeller for offentliggørelse af sådanne oplysninger.

(14) Investorerne bør drage fordel af omkostningseffektiv adgang til pålidelige oplysninger om europæiske grønne obligationer. Udstedere af europæiske grønne obligationer bør derfor indgå aftale med eksterne kontrollanter om at foretage et kontroltjek før udstedelsen af faktabladet om europæiske grønne obligationer og et kontroltjek efter udstedelsen af de årlige tildelingsrapporter om europæiske grønne obligationer.

(15) Udstedere af europæiske grønne obligationer bør efterleve deres tilsagn over for investorerne og tildele provenuet af deres obligationer inden for en rimelig kort tid efter udstedelsen. Samtidig bør udstedere ikke straffes for at tildele obligationsprovenu til økonomiske aktiviteter, der endnu ikke opfylder klassificeringskravene, men som vil gøre det inden for perioden på fem år (eller den forlængede periode på ti år). Udstedere bør under alle omstændigheder tildele hele provenuet fra deres europæiske grønne obligationer inden hver obligations forfaldstidspunkt.

(16) I modsætning til udstedere, der er finansielle eller ikkefinansielle virksomheder, kan statslige udstedere anvende provenuet fra europæiske grønne obligationer til indirekte

at finansiere økonomiske aktiviteter, der er tilpasset klassificeringskravene, gennem anvendelse af programmer for skatteudgifter eller programmer for overførsler, herunder subsidier. I sådanne tilfælde sikrer staterne, at de økonomiske aktiviteter, der finansieres af sådanne programmer, overholder vilkårene og betingelserne for sådanne programmer. Når eksterne kontrollanter foretager kontroltjek før og efter udstedelse af europæiske grønne obligationer, der er udstedt af stater, og hvis provenu er tildelt til skatteudgifter eller subsidier i overensstemmelse med vilkår og betingelser, der er i overensstemmelse med klassificeringskravene, bør de derfor ikke være forpligtet til at vurdere overensstemmelsen med klassificeringssystemet for hver enkelt økonomisk aktivitet, der finansieres af sådanne programmer. Hvis dette er tilfældet, bør det være tilstrækkeligt for eksterne kontrollanter at vurdere, om vilkårene og betingelserne for de pågældende finansieringsprogrammer opfylder klassificeringskravene.

(17) Visse finansielle virksomheder, der har en portefølje af europæiske grønne obligationer, er muligvis ikke i stand til for hver enkelt europæisk grøn obligation at identificere de særskilte finansielle aktiver, som provenuet af den pågældende obligation er blevet tildelt til. Dette skyldes et misforhold mellem på den ene side løbetiden og omfanget af finansieringen af disse obligationer og på den anden side løbetiden og omfanget af de finansielle aktiver på den finansielle virksomheds balance. Finansielle virksomheder bør i sådanne tilfælde være forpligtet til at oplyse om tildelingen af det samlede provenu fra deres portefølje af europæiske grønne obligationer til en portefølje af miljømæssigt bæredygtige finansielle aktiver på virksomhedens balance. Disse finansielle virksomheder bør derefter i årlige tildelingsrapporter dokumentere, at de tilknyttede miljømæssigt bæredygtige finansielle aktiver opfyldte klassificeringskravene på det tidspunkt, hvor de blev dannet. For at sikre, at hele provenuet fra europæiske grønne obligationer tildeles til miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, bør de finansielle virksomheder også dokumentere, at mængden af disse miljømæssigt bæredygtige finansielle aktiver overstiger eller svarer til mængden af europæiske grønne obligationer, der endnu ikke er forfaldet. For at sikre, at de forelagte oplysninger forbliver fuldstændige og ajourførte, bør en ekstern kontrollant hvert år gennemgå de årlige tildelingsrapporter. Denne eksterne kontrollant bør navnlig fokusere på de finansielle aktiver, der ikke var på udsteders balance i det foregående års tildelingsrapport.

(18) For at forbedre gennemsigtigheden bør udstedere også offentliggøre deres obligationers miljøeffekter ved offentliggørelse af miljøredegørelser, som bør offentliggøres mindst én gang i obligationens løbetid. For at give investorerne alle oplysninger, der er relevante for vurderingen af europæiske grønne obligationers miljøeffekter, bør miljøredegørelserne klart angive de parametre, metoder og antagelser, der er anvendt i vurderingen af miljøeffekterne. For at styrke sammenligneligheden af europæiske grønne obligationer og gøre det lettere at finde relevante oplysninger er det nødvendigt at fastlægge modeller for offentliggørelsen af sådanne oplysninger.

(19) Statsrevisorer eller enhver anden offentlig enhed, der er bemyndiget af en stat til at vurdere, om provenuet fra de europæiske grønne obligationer rent faktisk tildeles til anlægsaktiver, udgifter og finansielle aktiver, der opfylder kriterierne, er lovregulerede enheder med ansvar for og ekspertise i tilsynet med offentlige udgifter og typisk har retligt garanteret uafhængighed. Stater, der udsteder europæiske grønne obligationer, bør derfor have lov til at gøre brug af sådanne statsrevisorer eller enheder med henblik på den eksterne kontrol af obligationer udstedt af sådanne stater. Sådanne

statsrevisorer eller enheder bør ikke registreres eller overvåges i henhold til denne forordning.

(20) For at sikre et effektivt marked for europæiske grønne obligationer bør udstedere på deres websteder offentliggøre oplysninger om de europæiske grønne obligationer, de udsteder. For at sikre oplysningernes pålidelighed og investorernes tillid skal de også offentliggøre kontroltjekket før udstedelsen samt eventuelle kontroltjek efter udstedelsen.

(21) For at forbedre gennemsigtigheden af, hvordan eksterne kontrollanter når frem til deres konklusioner, for at sikre, at eksterne kontrollanter har tilstrækkelige kvalifikationer, faglig erfaring og uafhængighed, og for at mindske risikoen for potentielle interessekonflikter og dermed sikre tilstrækkelig investorbeskyttelse bør udstedere af europæiske grønne obligationer kun gøre brug af eksterne kontrollanter, herunder fra tredjelande, som er blevet registreret af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og er underlagt dennes løbende tilsyn..

(22) For at styrke gennemsigtigheden over for investorer med hensyn til, hvordan det vurderes, om obligationsprovenuet er i overensstemmelse med klassificeringskravene, bør eksterne kontrollanter med en tilstrækkelig detaljeringsgrad offentliggøre de metoder og centrale antagelser, som de anvender i deres aktiviteter vedrørende ekstern kontrol, over for brugerne af kontroltjek før udstedelsen og efter udstedelsen, samtidig med at der tages behørigt hensyn til beskyttelsen af ophavsretligt beskyttede data og intellektuelle ejendomsrettigheder.

(23) Eksterne kontrollanter bør have indført ordninger for deres egen sunde virksomhedsledelse for at sikre, at deres kontroltjek før og efter udstedelsen er uafhængige, objektive og af god kvalitet. Eksterne kontrollanters øverste ledelse bør derfor have tilstrækkelig ekspertise inden for finansielle tjenesteydelser og miljøspørgsmål og sikre, at det eksterne kontroltjek udføres af et tilstrækkeligt antal ansatte med den nødvendige viden og erfaring. Af samme grund bør complianceafdelingen kunne rapportere sine resultater til enten et tilsynsorgan eller et administrativt organ.

(24) For at sikre eksterne kontrollanters uafhængighed bør eksterne kontrollanter undgå situationer med interessekonflikter og håndtere disse konflikter på passende vis, hvis de er uundgåelige. Eksterne kontrollanter bør derfor rettidigt oplyse om interessekonflikter. De bør også føre registre over alle væsentlige trusler mod deres uafhængighed og mod deres ansattes og andre personers uafhængighed. De bør også føre registre over de sikkerhedsforanstaltninger, der anvendes til at afbøde sådanne trusler.

(25) Det er nødvendigt at undgå divergerende anvendelser af denne forordning fra de nationale kompetente myndigheders side. Samtidig er det nødvendigt at reducere de eksterne kontrollanters transaktions- og driftsomkostninger, styrke investorernes tillid og øge retssikkerheden. ESMA bør derfor have generelle beføjelser med hensyn til registrering af og løbende tilsyn med registrerede eksterne kontrollanter i Unionen. Overdragelse af eneansvaret for disse spørgsmål til ESMA bør sikre lige vilkår med hensyn til registreringskrav og løbende tilsyn og eliminere risikoen for regelarbitrage på tværs af medlemsstaterne. Samtidig bør dette eneansvar optimere tildelingen af tilsynsressourcer på EU-plan og dermed gøre ESMA til ekspertisecenter og øge effektiviteten af tilsynet.

(26) ESMA bør kunne anmode om alle de oplysninger, der er nødvendige for at udføre sine tilsynsopgaver effektivt. Den bør derfor kunne anmode om sådanne oplysninger fra eksterne kontrollanter, personer, der er involveret i aktiviteter vedrørende ekstern kontrol, kontrollerede enheder og tilknyttede tredjeparter, tredjeparter, som de eksterne kontrollanter har outsourcet operationelle funktioner til, og personer, som på anden vis har tæt og væsentlig tilknytning til eller er forbundet med eksterne kontrollanter eller aktiviteter vedrørende ekstern kontrol.

(27) For at sætte ESMA i stand til at udføre sine tilsynsopgaver, og navnlig at tvinge eksterne kontrollanter til at bringe en overtrædelse til ophør, at levere fuldstændige og korrekte oplysninger eller at efterkomme en undersøgelse eller et kontrolbesøg på stedet, bør ESMA kunne pålægge sanktioner eller tvangsbøder.

(28) Udstedere af europæiske grønne obligationer kan søge adgang til tjenester fra eksterne kontrollanter fra tredjelande. Det er derfor nødvendigt at fastsætte en tredjelandsordning for eksterne kontrollanter på grundlag af en ækvivalensvurdering, anerkendelse eller validering, i henhold til hvilken eksterne kontrollanter fra tredjelande kan levere eksterne kontroltjenester.

(29) For at lette adgangen for eksterne kontrollanter fra tredjelande, hvis der ikke foreligger en afgørelse om ækvivalens, er det nødvendigt at fastlægge en procedure for ESMA's anerkendelse af eksterne kontrollanter med hjemsted i et tredjeland.

(30) For at gøre det lettere for eksterne kontrollanter fra tredjelande at levere tjenester til udstedere af europæiske grønne obligationer bør der fastsættes en valideringsordning, som på visse betingelser giver registrerede eksterne kontrollanter med hjemsted i Unionen mulighed for at validere tjenester, der leveres af en ekstern kontrollant fra et tredjeland. En ekstern kontrollant, der har valideret tjenester, der leveres af en ekstern kontrollant fra et tredjeland, bør have det fulde ansvar for sådanne validerede tjenester og for at sikre, at sådanne eksterne kontrollanter fra tredjelande opfylder kravene i denne forordning.

(31) I overensstemmelse med artikel 290 i TEUF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at præcisere proceduren for udøvelse af beføjelsen til at pålægge bøder eller tvangsbøder, herunder bestemmelser om retten til forsvar, midlertidige bestemmelser, opkrævning af bøder eller tvangsbøder og nærmere regler om forældelsesfrister for pålæggelse og håndhævelse af sanktioner og gebyrernes art, de sager, for hvilke der skal betales gebyrer, gebyrernes størrelse og den måde, hvorpå disse gebyrer skal betales. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[35]. Navnlig for at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i de af Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(32) Da ESMA sidder inde med højt specialiseret faglig kompetence, ville det være effektivt og hensigtsmæssigt at lade denne myndighed få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politikbeslutninger, med henblik på forelæggelse for Kommissionen.

[35] EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(33) ESMA bør gives mandat til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de kriterier, på grundlag af hvilke den kan vurdere en ansøgning om registrering fra en ekstern kontrollant, og den eksterne kontrollants fremlæggelse af oplysninger med henblik på at fastslå, i hvilket omfang vedkommende opfylder kravene i denne forordning[36].

(34) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[37].

(35) ESMA bør gives mandat til at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere standardformularer, modeller og procedurer for tilvejebringelse af oplysninger med henblik på registrering af eksterne kontrollanter. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage sådanne gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010[38].

(36) For at tilskynde eksterne kontrollanter til at levere deres tjenester til udstedere af europæiske grønne obligationer fra tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden fastsættes der ved denne forordning en overgangsordning for de første 30 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

(37) Der er to formål med denne forordning. På den ene side har den til formål at sikre, at der gælder ensartede krav for anvendelsen af betegnelsen "europæisk grøn obligation" eller "EuGB". På den anden side har den til formål at indføre et simpelt registreringssystem og en tilsynsramme for eksterne kontrollanter ved at overdrage registreringen af og tilsynet med eksterne kontrollanter i Unionen til én enkelt tilsynsmyndighed. Begge formål bør gøre det lettere at rejse kapital til projekter, der forfølger miljømæssigt bæredygtige mål. Disse mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

---

36 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

37 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

38 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

Afsnit I
Genstand og definitioner

Artikel 1
Genstand

Ved denne forordning fastsættes der ensartede krav til udstedere af obligationer, der ønsker at anvende betegnelsen "europæisk grøn obligation" eller "EuGB" for deres miljømæssigt bæredygtige obligationer, der udbydes til investorer i Unionen, og der indføres et registreringssystem og en tilsynsramme for eksterne kontrollanter af europæiske grønne obligationer.

Artikel 2
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) "udsteder": en retlig enhed, der udsteder obligationer

2) "finansiel virksomhed": en FAIF som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU[39], et UCITS-administrationsselskab som defineret i artikel 2, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088[40], et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[41], et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i forordning (EU) nr. 575/2013, et forsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF[42] eller et genforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF

3) "stat": enhver af følgende:

   a) Euratom, Unionen og ethvert af deres agenturer

   b) enhver stat, herunder en offentlig myndighed, et agentur eller et SPV-selskab i staten

   c) når der er tale om en stat, som er en forbundsstat, et medlem af forbundsstaten

   d) en regional eller kommunal enhed

   e) en kollektiv virksomhed tilhørende flere stater i form af en organisation eller et SPV-selskab

   f) et privatretligt selskab, der fuldt ud ejes af en eller flere af de enheder, der er omhandlet i litra a)-e)

---

39 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

40 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).

41 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

42 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

4) "klassificeringskrav": kravene fastsat i artikel 3 i forordning (EU) 2020/852

5) "reguleret marked": et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 65/2014/EU[43].

[43] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

Afsnit II
Betingelser for anvendelse af betegnelsen "europæisk grøn obligation" eller "EuGB"

Kapitel I
Obligationsrelaterede krav

Artikel 3
Betegnelse

Betegnelsen "europæisk grøn obligation" eller "EuGB" må kun anvendes for obligationer, der opfylder kravene i dette afsnit, indtil deres forfaldstidspunkt.

Artikel 4
Anvendelse af provenuet fra europæiske grønne obligationer

1. Inden obligationens forfaldstidspunkt skal provenuet af europæiske grønne obligationer udelukkende og fuldt ud uden fradrag af omkostninger tildeles til følgende eller en kombination heraf:

   a) anlægsaktiver, herunder husholdningers, som ikke er finansielle aktiver

   b) kapitaludgifter, herunder husholdningers

   c) driftsudgifter, der blev afholdt senere end tre år før udstedelsen af den europæiske grønne obligation

   d) finansielle aktiver som omhandlet i artikel 5.

   I dette stykke forstås ved "kapitaludgifter" enten tilgange til materielle og immaterielle anlægsaktiver i det regnskabsår, der tages i betragtning, før afskrivninger, nedskrivninger og eventuelle fornyede målinger, inklusive tilgange, der hidrører fra omvurderinger og forringelser, for det pågældende regnskabsår, og eksklusive dagsværdi eller eventuelle tilgange til materielle og immaterielle anlægsaktiver, der hidrører fra virksomhedssammenslutninger.

   I dette stykke forstås ved "driftsudgifter" direkte ikkekapitaliserede omkostninger, der vedrører forskning og udvikling og uddannelse, foranstaltninger til renovering af bygninger, kortfristede leasingkontrakter, vedligehold og reparation og eventuelle andre direkte udgifter, som vedrører den daglige vedligeholdelse af materielle eller immaterielle anlægsaktiver, der er nødvendige for at sikre sådanne aktivers fortsatte og effektive funktion.

2. Uanset stk. 1 kan en stat også tildele provenuet fra europæiske grønne obligationer, som den har udstedt, til følgende eller en kombination heraf:

   a) anlægsaktiver som omhandlet i punkt 7.22 i bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013[44]

   b) ikkeproducerede ikkefinansielle aktiver som omhandlet i punkt 7.24 i bilag A til forordning (EU) nr. 549/2013

[44] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

c) skattelempelser som omhandlet i punkt 20.167 i bilag A til forordning (EU) nr. 549/2013, som blev indrømmet senere end tre år før udstedelsen af den europæiske grønne obligation

d) subsidier som omhandlet i punkt 4.30 i bilag A til forordning (EU) nr. 549/2013, som blev overført senere end tre år før udstedelsen af den europæiske grønne obligation

e) kapitaludgifter som omhandlet i punkt 20.104 i bilag A til forordning (EU) nr. 549/2013.

3. En europæisk grøn obligation kan refinansieres ved at udstede en ny europæisk grøn obligation.

Artikel 5

Finansielle aktiver

1. Ved finansielle aktiver som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra d), forstås ethvert af følgende aktiver eller en kombination heraf:

a) gæld

b) egenkapital.

2. Provenuet af de finansielle aktiver, der er omhandlet i stk. 1, må kun tildeles til anlægsaktiver, der ikke er finansielle aktiver som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), kapitaludgifter som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), eller driftsudgifter som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c).

3. Uanset stk. 2 kan provenuet af det finansielle aktiv, der er omhandlet i stk. 1, tildeles til andre finansielle aktiver, forudsat at provenuet fra disse finansielle aktiver tildeles i overensstemmelse med stk. 2.

Artikel 6

Anvendelsen af provenuet i overensstemmelse med klassificeringssystemet

1. Anvendelsen af provenuet som omhandlet i artikel 4 skal vedrøre økonomiske aktiviteter, der opfylder klassificeringskravene, eller som opfylder klassificeringskravene inden for et nærmere fastsat tidsrum i henhold til en plan for overensstemmelse med klassificeringssystemet.

Planen for overensstemmelse med klassificeringssystemet, jf. første afsnit, skal indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger og udgifter, der er nødvendige for, at en økonomisk aktivitet kan opfylde klassificeringskravene inden for det angivne tidsrum.

Det tidsrum, der er omhandlet i første og andet afsnit, må ikke overstige fem år fra obligationsudstedelsen, medmindre et længere tidsrum på op til ti år er begrundet i de pågældende økonomiske aktiviteters særlige karakteristika som dokumenteret i en plan for overensstemmelse med klassificeringssystemet.

2. Hvis provenuet fra en europæisk grøn obligation tildeles ved hjælp af finansielle aktiver til enten kapitaludgifter som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), eller til driftsudgifter som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), skal det nærmere fastsatte tidsrum, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, begynde på det tidspunkt, hvor det finansielle aktiv blev dannet.

Artikel 7

Anvendelse af klassificeringskravene

1. Udstederne skal tildele obligationsprovenuet til de anvendelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 4, stk. 2, eller den egenkapital, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), ved at anvende de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, eller artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) 2020/852, og som var gældende på det tidspunkt, hvor obligationen blev udstedt.

   Hvis de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, eller artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) 2020/852, ændres efter udstedelsen af obligationen, tildeler udstederen obligationsprovenuet til de anvendelser, der er omhandlet i første afsnit, ved at anvende de ændrede delegerede retsakter senest fem år efter deres ikrafttræden.

2. Hvis udstederne tildeler obligationsprovenuet til gæld som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), skal de anvende de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, eller artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) 2020/852, og som var gældende på det tidspunkt, hvor gælden blev stiftet.

   Hvis der på tidspunktet for stiftelsen af den gæld, der er omhandlet i første afsnit, ikke fandtes nogen gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, eller artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) 2020/852, anvender udstederne de første delegerede retsakter, der blev vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, eller artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) 2020/852.

   Hvis de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, eller artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) 2020/852, ændres efter stiftelsen af den gæld, der er omhandlet i første afsnit, tildeler udstederen obligationsprovenuet til den gæld, der er omhandlet i første afsnit, ved at anvende de ændrede delegerede retsakter senest fem år efter deres ikrafttræden.

Kapitel II
Krav vedrørende gennemsigtighed og ekstern kontrol

Artikel 8

Faktablad om europæiske grønne obligationer og kontroltjek før udstedelsen af faktabladet om europæiske grønne obligationer

1. Før de udsteder en europæisk grøn obligation, skal udstederne:

   a) udfylde faktabladet om europæiske grønne obligationer, jf. bilag I

   b) sikre, at det udfyldte europæiske grønne faktablad har været genstand for et kontroltjek før udstedelsen med en positiv udtalelse fra en ekstern kontrollant.

2. Et faktablad om europæiske grønne obligationer kan vedrøre en eller flere udstedelser af europæiske grønne obligationer.

3. Kontroltjekket før udstedelsen af det faktablad, der er omhandlet i stk. 1, litra b), skal uden undtagelse indeholde følgende:

a) en vurdering af, om det udfyldte faktablad om grønne obligationer er i overensstemmelse med artikel 4-7 i denne forordning og bilag I til denne forordning

b) de elementer, der er angivet i bilag IV.

Artikel 9

Tildelingsrapporter og kontroltjek efter udstedelsen af tildelingsrapporter

1. Udstederne af europæiske grønne obligationer skal hvert år og indtil den fulde tildeling af provenuet fra den pågældende europæiske grønne obligation udarbejde en tildelingsrapport om europæiske grønne obligationer ved hjælp af modellen i bilag II, som dokumenterer, at provenuet fra de pågældende europæiske grønne obligationer fra udstedelsesdatoen og indtil udgangen af det år, rapporten omhandler, er blevet tildelt i overensstemmelse med artikel 4-7.

2. En tildelingsrapport om europæiske grønne obligationer kan vedrøre en eller flere udstedelser af europæiske grønne obligationer.

3. Udstederne af europæiske grønne obligationer skal anmode en ekstern kontrollant om at foretage et kontroltjek efter udstedelsen af den tildelingsrapport, der udarbejdes efter den fulde tildeling af provenuet fra den europæiske grønne obligation i overensstemmelse med artikel 4-7.

4. Hvis tildelingen af provenuet korrigeres efter offentliggørelsen af tildelingsrapporten, jf. artikel 13, stk. 1, litra c), skal udstederne af de pågældende europæiske grønne obligationer ændre tildelingsrapporten og anmode en ekstern kontrollant om at foretage et kontroltjek efter udstedelsen af den ændrede tildelingsrapport.

5. Uanset stk. 3 skal hver tildelingsrapport fra udstedere, der er finansielle virksomheder, og som tildeler provenu fra en portefølje af flere europæiske grønne obligationer til en portefølje af finansielle aktiver som omhandlet i artikel 5, underkastes et kontroltjek efter udstedelsen foretaget af en ekstern kontrollant. Den eksterne kontrollant skal være særligt opmærksom på de finansielle aktiver, der ikke indgik i en tidligere offentliggjort tildelingsrapport.

6. Udstederne af europæiske grønne obligationer skal give de tildelingsrapporter, der er omhandlet i stk. 3, 4 og 5, til en ekstern kontrollant senest 30 dage efter udgangen af det år, som tildelingsrapporterne vedrører. Kontroltjekket efter udstedelsen skal offentliggøres senest 90 dage efter modtagelsen af tildelingsrapporten.

7. Kontroltjekket efter udstedelsen, jf. stk. 3, 4 og 5, skal uden undtagelse indeholde følgende:

a) en vurdering af, om udstederen har tildelt provenuet af obligationen i overensstemmelse med artikel 4-7, på grundlag af de oplysninger, den eksterne kontrollant har modtaget

b) en vurdering af, om udstederen har overholdt den tilsigtede anvendelse af provenuet, der er fastlagt i faktabladet om grønne obligationer, på grundlag af de oplysninger, den eksterne kontrollant har modtaget

c) de elementer, der er angivet i bilag IV.

8. Hvis obligationsprovenuet er tildelt til skattelempelser som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra c), eller subsidier som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra d), skal kontroltjekket efter udstedelsen kun vurdere overholdelsen af artikel 4-7 med hensyn til de vilkår og betingelser, på hvilke disse udgifter eller overførsler er blevet udbetalt.

Artikel 10

Miljøredegørelse vedrørende europæiske grønne obligationer

1. Udstedere af europæiske grønne obligationer skal efter den fulde tildeling af provenuet fra sådanne obligationer og mindst én gang i obligationens løbetid udarbejde en miljøredegørelse om europæiske grønne obligationer vedrørende miljøeffekterne af anvendelsen af obligationsprovenuet ved hjælp af modellen i bilag III.

2. En enkelt miljøredegørelse kan omfatte flere udstedelser af europæiske grønne obligationer.

Artikel 11

Stater som udstedere

En udsteder, der er en stat, kan indhente kontroltjek før og efter udstedelsen fra en ekstern kontrollant eller fra en statsrevisor eller enhver anden offentlig enhed, som er bemyndiget af staten til at vurdere overholdelsen af denne forordning.

Artikel 12

Prospekt for europæiske grønne obligationer

1. Hvis der skal offentliggøres et prospekt i henhold til forordning (EU) 2017/1129, skal det, hvis det er nødvendigt for at give oplysninger om anvendelsen af provenuet, klart fremgå af prospektet, at den europæiske grønne obligation er udstedt i overensstemmelse med nærværende forordning.

2. Med henblik på artikel 19, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1129 omfatter "regulerede oplysninger" de oplysninger i faktabladet om europæiske grønne obligationer, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra a), i nærværende forordning.

Artikel 13

Offentliggørelse på udstederens websted og underretning af ESMA og de kompetente nationale myndigheder

1. Udstederne af europæiske grønne obligationer skal på deres websted i et særskilt afsnit med titlen "Europæiske grønne obligationer" uden undtagelse offentliggøre følgende og stille det gratis til rådighed som minimum indtil de pågældende obligationers forfaldstidspunkt:

   a) det udfyldte faktablad om europæiske grønne obligationer, jf. artikel 8, inden obligationen udstedes

   b) kontroltjekket før udstedelsen af det udfyldte faktablad om europæiske grønne obligationer, jf. artikel 8, inden obligationen udstedes

   c) de årlige tildelingsrapporter om europæiske grønne obligationer, jf. artikel 9, hvert år indtil den fulde tildeling af provenuet fra den pågældende europæiske grønne obligation senest tre måneder efter udgangen af det år, den omhandler

d) kontroltjekket efter udstedelsen af tildelingsrapporterne om europæiske grønne obligationer, jf. artikel 9

e) miljøredegørelsen om europæiske grønne obligationer, jf. artikel 10.

2. Oplysningerne i de dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, litra a), c) og e), skal foreligge på følgende sprog:

a) hvis de europæiske grønne obligationer udbydes til offentligheden eller kun er noteret på et marked i én medlemsstat, på et sprog, der accepteres af den kompetente myndighed, jf. artikel 36, i den pågældende medlemsstat

b) hvis de europæiske grønne obligationer udbydes til offentligheden eller er noteret på et marked i to eller flere medlemsstater, efter udstederens valg enten på et sprog, der accepteres af den kompetente myndighed, jf. artikel 37, i de enkelte medlemsstater, eller på et sprog, der sædvanligvis anvendes i de internationale finansielle kredse.

3. Hvis et prospekt for den europæiske grønne obligation skal offentliggøres i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1129, skal oplysningerne i de dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, litra a), c) og e), uanset stk. 2 foreligge på det eller de sprog, der anvendes i prospektet.

4. Udstederne af europæiske grønne obligationer skal uden unødigt ophold underrette den nationale kompetente myndighed, jf. artikel 36, om offentliggørelsen af alle de dokumenter, der er omhandlet i stk. 1.

5. Udstederne af europæiske grønne obligationer skal underrette ESMA om offentliggørelsen af alle de dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, efter højst 30 dage.

Afsnit III
Eksterne kontrollanter af europæiske grønne obligationer

Kapitel I
Betingelser for at påbegynde aktiviteter som ekstern kontrollant af europæiske grønne obligationer

Artikel 14
Registrering

1. Eksterne kontrollanter af europæiske grønne obligationer skal, inden de påbegynder deres aktiviteter, lade sig registrere hos ESMA.

2. Eksterne kontrollanter, der er registreret hos ESMA, skal til enhver tid opfylde betingelserne for registrering fastsat i artikel 15, stk. 2.

3. Statsrevisorer og andre offentlige enheder, der er bemyndiget af statslige udstedere til at vurdere overholdelsen af denne forordning, er ikke omfattet af denne forordnings afsnit III og IV.

Artikel 15
Ansøgning om registrering som ekstern kontrollant af europæiske grønne obligationer

1. En ansøgning om registrering som ekstern kontrollant af europæiske grønne obligationer skal indeholde alle følgende oplysninger:

   a) ansøgerens fulde navn, adressen på det vedtægtsmæssige hjemsted i Unionen, ansøgerens websted og, hvis en sådan findes, identifikatoren for juridiske enheder (LEI)

   b) navn og kontaktoplysninger for en kontaktperson

   c) ansøgerens juridiske status

   d) ansøgerens ejerskabsstruktur

   e) identiteten af medlemmerne af ansøgerens øverste ledelse og deres kvalifikationer, erfaring og uddannelse

   f) antallet af analytikere, ansatte og andre personer, der er direkte involveret i vurderingsaktiviteter, og deres erfaring og uddannelse, som de har fået, mens de har arbejdet for ansøgeren, og deres erfaring og uddannelse

   g) en beskrivelse af de procedurer og metoder, som ansøgeren har gennemført med henblik på at udstede kontroltjek før udstedelsen, jf. artikel 8, og kontroltjek efter udstedelsen, jf. artikel 9

   h) de politikker eller procedurer, som ansøgeren har gennemført med henblik på at identificere, håndtere og oplyse om eventuelle interessekonflikter, jf. artikel 27

   i) hvor det er relevant, dokumenter og oplysninger vedrørende eksisterende eller planlagte outsourcingordninger vedrørende de af den eksterne kontrollants aktiviteter, der er omfattet af denne forordning, herunder oplysninger om enheder, der varetager outsourcingfunktioner

j) hvis det er relevant, oplysninger om andre aktiviteter, som ansøgeren udfører.

2. ESMA registrerer kun en ansøger som ekstern kontrollant, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Ansøgerens øverste ledelse:

i) har et tilstrækkelig godt omdømme

ii) har tilstrækkelige færdigheder til at sikre, at ansøgeren kan varetage de opgaver, der kræves af eksterne kontrollanter i henhold til denne forordning

iii) har tilstrækkelige faglige kvalifikationer

iv) har erfaring med kvalitetssikring, kvalitetskontrol, gennemførelse af kontroltjek før og efter udstedelsen og finansielle tjenesteydelser.

b) Antallet af analytikere, ansatte og andre personer, der er direkte involveret i vurderingsaktiviteter, og deres erfaring og uddannelse er tilstrækkelig til at varetage de opgaver, der kræves af eksterne kontrollanter i henhold til denne forordning.

c) De interne ordninger, der er gennemført for at sikre overholdelse af kravene i kapitel II i dette afsnit, er hensigtsmæssige og effektive.

3. Senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen vurderer ESMA, om den er fuldstændig.

Hvis ansøgningen ikke er fuldstændig, underretter ESMA ansøgeren herom og fastsætter en frist, inden for hvilken ansøgeren skal fremlægge de supplerende oplysninger.

Hvis ansøgningen er fuldstændig, underretter ESMA ansøgeren herom.

4. ESMA registrerer eller afviser at registrere en ansøger senest 45 arbejdsdage efter modtagelsen af den fuldstændige ansøgning.

ESMA kan forlænge den frist, der er omhandlet i første afsnit, med 15 arbejdsdage, hvis ansøgeren har til hensigt at anvende outsourcing til at udføre sine aktiviteter som ekstern kontrollant.

ESMA underretter skriftligt en ansøger om registrering som ekstern kontrollant eller afslag på registrering af en ansøger. Afgørelsen om registrering eller afslaget på registrering skal begrundes og have virkning fra den femte arbejdsdag efter vedtagelsen.

5. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af de i stk. 2, litra a) og b), omhandlede kriterier.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen*].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, modeller og procedurer for indgivelse af oplysninger som omhandlet i stk. 1.

Ved udarbejdelsen af udkastet til gennemførelsesmæssige tekniske standarder tager ESMA digitale registreringsmetoder i betragtning.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen*].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 16

Væsentlige ændringer, der er relevante for registreringen

1. En ekstern kontrollant skal underrette ESMA om alle væsentlige ændringer i de oplysninger, der er givet i henhold til artikel 15, stk. 1, eller i fakta vedrørende de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, inden sådanne ændringer gennemføres.

   ESMA analyserer disse væsentlige ændringer. Gør ESMA indsigelse mod sådanne væsentlige ændringer, underretter den den eksterne kontrollant senest to måneder efter meddelelsen af disse ændringer og begrunder indsigelsen. De i første afsnit omhandlede ændringer må kun gennemføres, hvis ESMA ikke gør indsigelse mod ændringerne inden for denne frist.

2. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, modeller og procedurer for indgivelse af oplysninger som omhandlet i stk. 1.

   Ved udarbejdelsen af udkastet til gennemførelsesmæssige tekniske standarder tager ESMA digitale registreringsmetoder i betragtning.

   ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen*].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 17

Sprogordning

En ekstern kontrollant skal indgive den ansøgning om registrering, der er omhandlet i artikel 15, på et af EU-institutionernes officielle sprog. Bestemmelserne i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område[45] finder tilsvarende anvendelse på enhver anden form for kommunikation mellem ESMA og de eksterne kontrollanter og disses personale.

[45] EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58.

Kapitel II
Organisatoriske krav, processer og dokumenter vedrørende ledelse

Artikel 18
Generelle principper

1. Eksterne kontrollanter skal anvende passende systemer, ressourcer og procedurer til at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning.

2. Eksterne kontrollanter skal mindst én gang om året overvåge og evaluere, om deres systemer, ressourcer og procedurer, der er indført i henhold til denne forordning, er tilstrækkelige og effektive, og træffer passende foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle mangler.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne for vurdering af hensigtsmæssigheden, tilstrækkeligheden og effektiviteten af de systemer, ressourcer, mekanismer og procedurer hos eksterne kontrollanter, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

   ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen*].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 19
Den øverste ledelse

1. Den eksterne kontrollants øverste ledelse skal sikre følgende:

   a) en sund og forsigtig ledelse af den eksterne kontrollant

   b) vurderingsaktiviteternes uafhængighed

   c) at interessekonflikter identificeres, håndteres og offentliggøres på passende måde

   d) at den eksterne kontrollant til enhver tid opfylder kravene i denne forordning.

2. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne for vurdering af sund og forsigtig ledelse af den eksterne kontrollant som omhandlet i stk. 1, litra a).

   ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen*].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 20

Analytikere og ansatte hos eksterne eksperter og andre personer, der er direkte involveret i eksterne kontrollanters vurderingsaktiviteter

1. Eksterne kontrollanter skal sikre, at deres analytikere og ansatte samt enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for dem eller er under deres kontrol, og som er direkte involveret i vurderingsaktiviteter, har den nødvendige viden og erfaring til at varetage de pålagte opgaver.

2. Eksterne kontrollanter skal sikre, at de i stk. 1 nævnte personer ikke tager initiativ til eller deltager i forhandlinger vedrørende vederlag eller betalinger med en vurderet enhed, en tilknyttet tredjepart eller enhver person, der er direkte eller indirekte forbundet med den vurderede enhed ved et kontrolforhold.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne for vurdering af hensigtsmæssigheden af viden og erfaringer hos de personer, der er omhandlet i stk. 1.

   ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen*].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 21

Compliancefunktion

1. Eksterne kontrollanter skal etablere og opretholde en permanent og effektiv compliancefunktion for de aktiviteter, der udføres i henhold til denne forordning.

2. Eksterne kontrollanter skal sikre, at complianceafdelingen:

   a) har midlerne til at varetage sit ansvar korrekt og uafhængigt

   b) har de nødvendige ressourcer og den nødvendige ekspertise og adgang til alle relevante oplysninger

   c) ikke overvåger eller vurderer sine egne aktiviteter

   d) ikke godtgøres i forhold til den eksterne kontrollants forretningsresultater.

3. Complianceafdelingens resultater stilles til rådighed for enten et tilsynsorgan eller, hvor det er relevant, et administrativt organ under den eksterne kontrollant.

4. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne for at vurdere, om complianceafdelingen har midlerne til at varetage sit ansvar korrekt og uafhængigt, jf. stk. 2, litra a), og kriterierne for at vurdere, om complianceafdelingen har de nødvendige ressourcer og den nødvendige ekspertise og har adgang til alle relevante oplysninger som omhandlet i stk. 2, litra b).

   ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen*].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 22

Interne politikker og procedurer

1. Eksterne kontrollanter skal vedtage og gennemføre interne due diligence-politikker og -procedurer, der sikrer, at deres forretningsmæssige interesser ikke forringer vurderingsaktiviteternes uafhængighed eller nøjagtighed.

2. Eksterne kontrollanter skal indføre og gennemføre sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, interne kontrolmekanismer og effektive kontrol- og beskyttelsesordninger for informationsbehandlingssystemer.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne for vurdering af sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, interne kontrolmekanismer og effektive kontrol- og beskyttelsesordninger for de i stk. 2 omhandlede informationsbehandlingssystemer.

   ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen*].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 23

Vurderingsmetoder og oplysninger, der anvendes til kontroltjek før eller efter udstedelsen

1. Eksterne kontrollanter skal vedtage og gennemføre foranstaltninger for at sikre, at deres kontroltjek før udstedelsen, jf. artikel 8, og deres kontroltjek efter udstedelsen, jf. artikel 9, er baseret på en grundig analyse af alle de oplysninger, som de har adgang til, og at de i henhold til deres metoder er relevante for deres analyse.

2. Eksterne kontrollanter skal anvende oplysninger af tilstrækkelig kvalitet og fra pålidelige kilder, når de foretager kontroltjek før eller efter udstedelsen.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne for vurdering af, om de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, er af tilstrækkelig høj kvalitet, og hvorvidt de kilder, der er omhandlet i stk. 2, er pålidelige.

   ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen*].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 24

Fejl i vurderingsmetoderne eller anvendelsen heraf

1. Eksterne kontrollanter, der bliver opmærksomme på fejl i deres vurderingsmetoder eller i anvendelsen heraf, som har væsentlig indvirkning på et kontroltjek før udstedelsen, jf. artikel 8, eller et kontroltjek efter udstedelsen, jf. artikel 9, skal straks underrette ESMA og udstederne af de berørte europæiske grønne obligationer om disse fejl og give dem en forklaring herom.

2. Eksterne kontrollanter skal offentliggøre de fejl, der er omhandlet i stk. 1, på deres websteder sammen med et revideret kontroltjek før eller efter udstedelsen, hvis det er relevant. De reviderede dokumenter skal indeholde en begrundelse for ændringerne.

Artikel 25
Outsourcing

1. Eksterne kontrollanter, der outsourcer deres vurderingsaktiviteter til tredjepartstjenesteudbydere, skal sikre, at enhver sådan tredjepartstjenesteudbyder har evne og kapacitet til at udføre disse vurderingsaktiviteter pålideligt og professionelt. Disse eksterne kontrollanter skal også sikre, at outsourcingen ikke i væsentlig grad forringer kvaliteten af deres interne kontrol og ESMA's mulighed for at føre tilsyn med, at disse eksterne kontrollanter overholder denne forordning.

2. Eksterne kontrollanter må ikke outsource deres compliancefunktion:

3. Eksterne kontrollanter skal underrette ESMA om de vurderingsaktiviteter, der skal outsources, herunder en specifikation af omfanget af de menneskelige og tekniske ressourcer, der er nødvendige for at udføre hver af disse aktiviteter.

4. Eksterne kontrollanter, der outsourcer vurderingsaktiviteter, skal sikre, at en sådan outsourcing ikke reducerer eller forringer deres evne til at varetage deres funktion eller roller som medlemmer af den eksterne kontrollants øverste ledelse eller ledelsesorgan.

5. Eksterne kontrollanter skal sikre, at tredjepartstjenesteudbydere samarbejder med ESMA i forbindelse med outsourcede vurderingsaktiviteter.

6. Eksterne kontrollanter forbliver ansvarlige for alle outsourcede aktiviteter og skal træffe organisatoriske foranstaltninger for at sikre følgende:

   a) vurdering af, om tredjepartstjenesteudbyderen gennemfører outsourcede vurderingsaktiviteter effektivt og i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning og national lovgivning og de heri fastsatte krav og håndterer identificerede mangler på behørig vis

   b) identifikation af potentielle risici i forbindelse med outsourcede vurderingsaktiviteter

   c) passende periodisk overvågning af de outsourcede vurderingsaktiviteter

   d) passende kontrolprocedurer med hensyn til outsourcede vurderingsaktiviteter, herunder effektivt tilsyn med de outsourcede vurderingsaktiviteter og potentielle risici hos tredjepartstjenesteudbyderen

   e) behørig forretningskontinuitet for outsourcede vurderingsaktiviteter.

   Med henblik på litra e) skal eksterne kontrollanter indhente oplysninger om tredjepartstjenesteudbyderes forretningskontinuitetsordninger, vurdere deres kvalitet og anmode om forbedringer af sådanne ordninger, når det er nødvendigt.

7. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer:

   a) kriterierne for vurdering af tredjepartstjenesteudbyderes evne og kapacitet til at udføre vurderingsaktiviteterne pålideligt og professionelt

   b) kriterierne for at sikre, at udførelsen af vurderingsaktiviteter ikke i væsentlig grad forringer kvaliteten af de eksterne kontrollanters interne kontrol eller

ESMA's mulighed for at føre tilsyn med de eksterne kontrollanters overholdelse af denne forordning.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen*].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 26

Krav vedrørende opbevaring af registre

1. Eksterne kontrollanter skal opbevare fyldestgørende registre over samtlige af følgende:

   a) identiteten af de personer, der deltager i fastlæggelsen og godkendelsen af de kontroltjek før udstedelsen, der er omhandlet i artikel 8, og de kontroltjek efter udstedelsen, der er omhandlet i artikel 9, og den dato, på hvilken afgørelserne om godkendelse af kontroltjekkene før og efter udstedelsen blev truffet

   b) dokumentationen for de fastlagte procedurer og metoder, som de eksterne kontrollanter anvender til at foretage og udarbejde kontroltjekkene før og efter udstedelsen

   c) de interne dokumenter, herunder ikkeoffentlige oplysninger og arbejdsdokumenter, der danner grundlag for et eventuelt offentliggjort kontroltjek før udstedelsen eller efter udstedelsen

   d) registre over de procedurer og foranstaltninger, der er gennemført af de eksterne kontrollanter med henblik på overholdelse af denne forordning

   e) kopier af intern og ekstern kommunikation, der vedrører vurderingsaktiviteter, herunder elektronisk kommunikation, der modtages og sendes af den eksterne kontrollant og dennes ansatte, og som vedrører vurderingsaktiviteter.

2. De registre og dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, opbevares i fem år og stillestil rådighed for ESMA efter anmodning.

3. Hvis ESMA har trukket registreringen af en ekstern kontrollant tilbage i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, sikrer denne eksterne kontrollant, at registrene og dokumenterne opbevares i yderligere fem år. Registre og dokumenter, der beskriver de respektive rettigheder og forpligtelser for den eksterne kontrollant og udstederen af den europæiske grønne obligation i henhold til en aftale om levering af vurderingstjenester, skal opbevares, så længe forholdet til udstederen varer.

Artikel 27

Interessekonflikter og fortrolig behandling af oplysninger

1. Eksterne kontrollanter skal identificere, eliminere, håndtere og på en gennemsigtig måde offentliggøre alle faktiske eller potentielle interessekonflikter, uanset om den pågældende interessekonflikt vedrører deres analytikere eller ansatte, enhver person, der kontraktligt er knyttet til de eksterne kontrollanter, og som er direkte involveret i vurderingsaktiviteter, eller personer, der godkender kontroltjek før udstedelsen og efter udstedelsen.

2. Gebyrer, der opkræves af eksterne kontrollanter for vurderingstjenester, må ikke afhænge af resultatet af kontroltjekket før udstedelsen eller efter udstedelsen eller af andre resultater eller udfald af det udførte arbejde.

3. Analytikere, ansatte hos den eksterne kontrollant og enhver anden person, der kontraktligt er knyttet til de eksterne kontrollanter, og som er direkte involveret i vurderingsaktiviteter, er underlagt tavshedspligt.

4. Eksterne kontrollanter skal sikre, at deres analytikere og ansatte eller enhver anden fysisk person, der kontraktligt er knyttet til de eksterne kontrollanter, og som er direkte involveret i vurderingsaktiviteter:

   a) træffer alle passende foranstaltninger til at beskytte den eksterne kontrollants ejendom og registre mod svig, tyveri eller misbrug under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af deres virksomhed og arten og omfanget af deres vurderingsaktiviteter

   b) må ikke videregive oplysninger om kontroltjek før eller efter udstedelse, eventuelle fremtidige kontroltjek før udstedelse eller efter udstedelse til andre parter end de udstedere, der har anmodet om den eksterne kontrollants vurdering

   c) må ikke anvende eller dele fortrolige oplysninger til andre formål end vurderingsaktiviteter.

Artikel 28

Levering af andre tjenester

Eksterne kontrollanter, der leverer andre tjenester end vurderingsaktiviteter, skal sikre, at disse andre tjenester ikke skaber interessekonflikter med deres vurderingsaktiviteter vedrørende europæiske grønne obligationer. Sådanne eksterne kontrollanter skal i deres kontroltjek før og efter udstedelsen oplyse om eventuelle andre tjenester, der leveres til den vurderede enhed eller en eventuel tilknyttet tredjepart.

Kapitel III
Kontroltjek før og efter udstedelsen

Artikel 29

Henvisninger til ESMA eller andre kompetente myndigheder

Eksterne kontrollanter må i deres kontroltjek før udstedelsen eller efter udstedelsen ikke henvise til ESMA eller nogen kompetent myndighed på en måde, der kan indikere eller antyde, at ESMA eller en kompetent myndighed anbefaler eller godkender den eksterne kontrollants vurderingsaktiviteter.

Artikel 30

Offentliggørelse af kontroltjek før udstedelsen og kontroltjek efter udstedelsen

1. Eksterne kontrollanter skal offentliggøre og vederlagsfrit stille alle følgende oplysninger til rådighed på deres websteder:

   a) i et særskilt afsnit med titlen "Standard for europæiske grønne obligationer — kontroltjek før udstedelsen" kontroltjek før udstedelsen, som den har foretaget

b) i et særskilt afsnit med titlen "Standard for europæiske grønne obligationer — kontroltjek efter udstedelsen" kontroltjek efter udstedelsen, som den har foretaget.

2. De kontroltjek før udstedelsen, der er omhandlet i stk. 1, litra a), gøres tilgængelige for offentligheden inden for en rimelig frist forud for begyndelsen af udbuddet til offentligheden eller optagelsen til handel af den pågældende europæiske grønne obligation.

3. De kontroltjek efter udstedelsen, der er omhandlet i stk. 1, litra b), gøres uden ophold tilgængelige for offentligheden efter den eksterne kontrollants vurdering af tildelingsrapporterne.

4. De kontroltjek før udstedelsen, der er omhandlet i stk. 1, litra a), og de kontroltjek efter udstedelsen, der er omhandlet i stk. 1, litra b), skal som minimum være offentligt tilgængelige indtil obligationens forfaldstidspunkt efter offentliggørelsen på den eksterne kontrollants websted.

5. Eksterne kontrollanter, der beslutter at ophøre med at levere et kontroltjek før udstedelsen eller et kontroltjek efter udstedelsen, skal straks efter en sådan beslutning give oplysninger om årsagerne til denne beslutning i de afsnit, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b).

Kapitel IV
Levering af tjenester fra eksterne kontrollanter fra tredjelande

Artikel 31
Almindelige bestemmelser

1. En ekstern kontrollant fra et tredjeland kan levere sine tjenester i overensstemmelse med denne forordning til udstedere, der udsteder europæiske grønne obligationer, hvis denne eksterne kontrollant fra et tredjeland er registreret i registret over eksterne kontrollanter fra tredjelande, som opbevares af ESMA, jf. artikel 59.

2. ESMA registrerer kun en ekstern kontrollant fra et tredjeland, der har ansøgt om levering af tjenester som ekstern kontrollant i overensstemmelse med denne forordning i hele Unionen i overensstemmelse med stk. 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Kommissionen har vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 32, stk. 1.

b) Den eksterne kontrollant fra et tredjeland er registreret eller bemyndiget til at levere de eksterne tjenester i form af kontroltjek, der skal leveres i Unionen, og er underlagt effektivt tilsyn og håndhævelse, der sikrer fuld overholdelse af de gældende krav i det pågældende tredjeland.

c) Der er etableret samarbejdsordninger i henhold til artikel 32, stk. 3.

3. Hvis en ekstern kontrollant fra et tredjeland er registreret i overensstemmelse med nærværende artikel, stilles der ikke yderligere krav til den eksterne kontrollant fra et tredjeland for så vidt angår spørgsmål, der er omfattet af denne forordning.

4. Den eksterne kontrollant fra et tredjeland, hvortil der henvises i stk. 1, indgiver sin ansøgning til ESMA efter Kommissionens vedtagelse af den i artikel 32 omhandlede afgørelse, hvormed det konstateres, at de retlige og tilsynsmæssige rammer i det

tredjeland, hvor den eksterne kontrollant fra et tredjeland er registreret eller godkendt, svarer til de krav, der er beskrevet i artikel 32, stk. 1.

5. Den eksterne kontrollant fra et tredjeland indgiver sin ansøgning som omhandlet i stk. 1 ved hjælp af de formularer og modeller, der er omhandlet i artikel 15.

6. Den eksterne kontrollant fra et tredjeland, der indgiver en ansøgning, giver ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for registreringen.

7. Senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen vurderer ESMA, om ansøgningen er fuldstændig. Er ansøgningen ikke fundstændig, fastsætter ESMA en tidsfrist, inden for hvilken den ansøgende eksterne kontrollant fra et tredjelandskal levere de nødvendige oplysninger.

8. Afgørelsen om registrering baseres på de i stk. 2 fastsatte betingelser.

9. Senest 45 arbejdsdage efter indgivelse af en fyldestgørende ansøgning giver ESMA den ansøgende eksterne kontrollant fra et tredjeland en fuldt begrundet skriftlig redegørelse for, hvorvidt der gives eller nægtes registrering.

10. Eksterne kontrollanter fra tredjelande, der leverer tjenester i henhold til denne artikel, skal, inden de leverer tjenester i forbindelse med udstedere af europæiske grønne obligationer, der er etableret i Unionen, tilbyde at indbringe tvister vedrørende disse tjenesteydelser for en domstol eller voldgiftsret i en medlemsstat.

Artikel 32
Ækvivalensafgørelse

1. Kommissionen kan vedtage en afgørelse vedrørende et tredjeland, hvoraf det fremgår, at de retlige og tilsynsmæssige rammer i det pågældende tredjeland sikrer, at eksterne kontrollanter, der er registreret eller godkendt i det pågældende tredjeland, overholder retligt bindende krav til organisation og forretningsskik, som har samme virkning som kravene i denne forordning og i de gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til denne forordning, og at det pågældende tredjelands retlige rammer indeholder et effektivt ækvivalent system for anerkendelse af eksterne kontrollanter, der er registreret eller godkendt i henhold til tredjelandes retlige ordninger.

2. Et tredjelands organisatoriske rammer og rammer for god forretningsskik kan anses for at have tilsvarende virkning, når de opfylder alle følgende betingelser:

   a) Enheder, der leverer eksterne kontroltjenester i det pågældende tredjeland, er underlagt krav om registrering eller godkendelse og er løbende omfattet af effektive tilsyns- og håndhævelsesforanstaltninger

   b) enheder, der leverer eksterne kontroltjenester, er underlagt fyldestgørende organisatoriske krav til interne kontrolfunktioner og

   c) enheder, der leverer eksterne kontroltjenester, er underlagt passende regler for god forretningsskik.

3. ESMA etablerer samarbejdsordninger med de relevante kompetente myndigheder i de tredjelande, hvis retlige og tilsynsmæssige ramme anses for reelt at være tilsvarende, jf. stk. 1. Sådanne ordninger skal uden undtagelse indeholde:

   a) mekanismen for udveksling af oplysninger mellem ESMA og de kompetente myndigheder i de berørte tredjelande, herunder adgang til alle de oplysninger,

som kræves af ESMA, vedrørende de eksterne kontrollanter fra tredjelande, der er registreret eller godkendt i tredjelande

b) mekanismen for omgående underretning af ESMA, når en kompetent myndighed i et tredjeland konstaterer, at en ekstern kontrollant fra et tredjeland, som den fører tilsyn med, og som ESMA har registreret i det i artikel 59 fastsatte register, bryder betingelserne for registrering eller godkendelse eller enhver anden ret, som vedkommende er underlagt

c) procedurerne vedrørende koordinationen af tilsynsaktiviteter, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, kontrolbesøg på stedet.

4. En ekstern kontrollant fra et tredjeland, der har hjemsted i et land, hvis retlige og tilsynsmæssige rammer er anerkendt som værende reelt ækvivalente i overensstemmelse med stk. 1, og som er registreret i det register, der er omhandlet i artikel 59, skal kunne levere de tjenesteydelser, der er omfattet af registreringen, til udstedere af europæiske grønne obligationer i hele Unionen.

5. En ekstern kontrollant fra et tredjeland må ikke længere anvende rettighederne i henhold til artikel 31, hvis Kommissionen trækker sin afgørelse i henhold til nærværende artikels stk. 1 tilbage vedrørende det pågældende tredjeland.

Artikel 33

Tilbagetrækning af registrering af eksterne kontrollanter fra tredjelande

1. ESMA trækker registreringen af en ekstern kontrollant fra et tredjeland tilbage fra det register, der er oprettet i henhold til artikel 59, hvis en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

a) ESMA har velunderbyggede grunde baseret på dokumenteret bevismateriale til at antage, at en ekstern kontrollant fra et tredjeland i forbindelse med ydelsen af tjenester i Unionen handler på en måde, der er klart til skade for investorernes interesser eller markedernes ordentlige funktion.

b) ESMA har velunderbyggede grunde baseret på dokumenteret bevismateriale til at antage, at en ekstern kontrollant fra et tredjeland i forbindelse med ydelsen af tjenester i Unionen har begået en alvorlig overtrædelse af de bestemmelser i tredjelandet, som det er underlagt, og på grundlag af hvilke Kommissionen har vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 32, stk. 1.

c) ESMA har henvist sagen til den kompetente myndighed i det pågældende tredjeland, og denne kompetente myndighed i tredjelandet har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger til at beskytte investorerne og markedernes ordentlige funktion i Unionen eller har ikke været i stand til at påvise, at den pågældende eksterne kontrollant fra et tredjeland opfylder de krav i tredjelandet, som vedkommende er underlagt.

d) ESMA har senest 30 dage inden tilbagetrækningen underrettet den kompetente myndighed i tredjelandet om, at myndigheden agter at trække registreringen af den eksterne kontrollant fra et tredjeland tilbage.

2. ESMA underretter uden ophold Kommissionen om enhver foranstaltning, der vedtages i henhold til stk. 1, og offentliggør sin beslutning på sit websted.

3. Kommissionen vurderer, hvorvidt de betingelser, på grundlag af hvilke en afgørelse i henhold til artikel 32, stk. 1, er blevet vedtaget, fortsat er opfyldt for så vidt angår det pågældende tredjeland.

Artikel 34

Anerkendelse af en ekstern kontrollant med hjemsted i et tredjeland

1. Indtil der er vedtaget en afgørelse om ækvivalens i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, kan en ekstern kontrollant fra et tredjeland levere sine tjenester i overensstemmelse med denne forordning, forudsat at den eksterne kontrollant fra et tredjeland på forhånd er blevet anerkendt af ESMA i overensstemmelse med nærværende artikel.

2. En ekstern kontrollant fra et tredjeland, der har til hensigt at opnå forudgående anerkendelse som omhandlet i stk. 1, skal opfylde kravene i artikel 15-30 og artikel 47-49.

3. En ekstern kontrollant fra et tredjeland, der agter at opnå forudgående anerkendelse som omhandlet i stk. 1, skal have en retlig repræsentant med hjemsted i Unionen. Denne retlige repræsentant skal:

   a) sammen med den eksterne kontrollant fra et tredjeland være ansvarlig for at sikre, at levering af tjenester i henhold til denne forordning fra den eksterne kontrollant fra et tredjeland opfylder de krav, der er omhandlet i stk. 2, og er i den forbindelse ansvarlig over for ESMA for den eksterne kontrollants adfærd i Unionen

   b) handle på vegne af den eksterne kontrollant fra et tredjeland som det vigtigste kontaktpunkt for ESMA og enhver anden person i Unionen for så vidt angår den eksterne kontrollants forpligtelser i henhold til denne forordning

   c) have tilstrækkelig viden, ekspertise og tilstrækkelige ressourcer til at kunne opfylde sine forpligtelser i henhold til dette stykke.

4. En ansøgning om forudgående anerkendelse fra ESMA, jf. stk. 1, skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at godtgøre over for ESMA, at den eksterne kontrollant fra et tredjeland har gennemført alle de nødvendige ordninger for at opfylde kravene i stk. 2 og 3, og skal, hvor det er relevant, angive, hvilken kompetent myndighed der har ansvar for tilsynet i tredjelandet.

5. Senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen om forudgående anerkendelse fra ESMA vurderer ESMA, om ansøgningen er fuldstændig.

   Hvis ansøgningen ikke er fuldstændig, underretter ESMA ansøgeren herom og fastsætter en frist, inden for hvilken ansøgeren skal fremlægge de supplerende oplysninger.

   Hvis ansøgningen er fuldstændig, underretter ESMA ansøgeren herom.

   Senest 45 arbejdsdage efter modtagelsen af den fuldstændige ansøgning, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, vurderer ESMA, om betingelserne fastsat i stk. 2 og 3 er opfyldt.

   ESMA underretter en ansøger om dennes anerkendelse som ekstern kontrollant fra et tredjeland eller om sit afslag. Afgørelsen om at anerkende eller afslaget på anerkendelse skal begrundes og have virkning fra den femte arbejdsdag efter vedtagelsen.

6. ESMA suspenderer eller, hvor det er relevant, tilbagekalder den anerkendelse, der er meddelt i overensstemmelse med stk. 5, hvis den har velunderbyggede grunde baseret på dokumenteret bevismateriale til at vurdere, at den eksterne kontrollant fra et tredjeland handler på en måde, som tydeligvis er skadelig for interesserne hos brugerne af dens tjenester eller for markedernes korrekte funktion, eller hvis den eksterne kontrollant fra et tredjeland i alvorlig grad har tilsidesat kravene fastsat i denne forordning, eller hvis den eksterne kontrollant fra et tredjeland har afgivet urigtige erklæringer eller benyttet sig af andre uretmæssige midler til at opnå anerkendelsen.

7. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer oplysningerne i og formatet og indholdet af den ansøgning, der er omhandlet i stk. 4.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 16 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen*].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 35

Validering af tjenester i henhold til denne forordning, der leveres i et tredjeland

1. En ekstern kontrollant, der har hjemsted i Unionen, og som er registreret i overensstemmelse med artikel 15 og opført i registret i overensstemmelse med artikel 59, kan ansøge ESMA om løbende at kunne validere de tjenester, der leveres af en ekstern kontrollant fra et tredjeland i Unionen, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) Den validerende eksterne kontrollant har verificeret og er i stand til løbende at dokumentere over for ESMA, at leveringen af tjenester i henhold til denne forordning fra den validerede eksterne kontrollant fra et tredjeland af pligt eller frivilligt opfylder betingelser, som er mindst lige så strenge som kravene i denne forordning.

   b) Den validerende eksterne kontrollant har den nødvendige ekspertise til effektivt at overvåge leveringen af tjenester i henhold til denne forordning fra den pågældende eksterne kontrollant fra et tredjeland og til at styre de dermed forbundne risici.

   c) Der benyttes en ekstern kontrollant fra et tredjeland af en af følgende objektive grunde:

      i) de underliggende markeders eller investeringers særlige karakteristika

      ii) den validerede kontrollants nærhed til tredjelandes markeder, udstedere eller investorer

      iii) tredjelandskontrollantens ekspertise vedrørende ekstern kontrol eller specifikke markeder eller investeringer.

2. En ekstern kontrollant, der indgiver ansøgning om validering som omhandlet i stk. 1, skal give ESMA alle nødvendige oplysninger med henblik på at godtgøre, at alle de i nævnte stykke omhandlede betingelser er opfyldt på ansøgningstidspunktet.

3. Senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen om validering som omhandlet i stk.1 vurderer ESMA, om ansøgningen er fyldestgørende.

Hvis ansøgningen ikke er fuldstændig, underretter ESMA ansøgeren herom og fastsætter en frist, inden for hvilken ansøgeren skal fremlægge de supplerende oplysninger.

Hvis ansøgningen er fuldstændig, underretter ESMA ansøgeren herom.

Senest 45 arbejdsdage efter modtagelsen af den fuldstændige ansøgning behandler ESMA ansøgningen og vedtager en afgørelse om enten at godkende valideringen eller at afvise den.

ESMA underretter en ansøger om sin afgørelse vedrørende validering som omhandlet i stk. 1. Afgørelsen skal begrundes og have virkning fra den femte arbejdsdag efter vedtagelsen.

4. Tjenester, der leveres i henhold til denne forordning af en valideret ekstern kontrollant fra et tredjeland, anses for at være tjenester, der leveres af den validerende eksterne kontrollant. Den validerende eksterne kontrollant må ikke anvende valideringen til at unddrage sig kravene i denne forordning.

5. En ekstern kontrollant, der har valideret tjenester, der leveres i henhold til denne forordning af en ekstern kontrollant fra et tredjeland, har fortsat det fulde ansvar for sådanne tjenester og for overholdelsen af forpligtelserne i henhold til denne forordning.

6. Hvis ESMA har velunderbyggede grunde til at mene, at betingelserne i stk. 1 ikke længere er opfyldt, har den beføjelse til at kræve, at den validerende eksterne kontrollant trækker valideringen tilbage.

7. En ekstern kontrollant, der validerer tjenester, som leveres i henhold til denne forordning af en ekstern kontrollant fra et tredjeland, offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13, på sit websted.

8. En ekstern kontrollant, der validerer tjenester, som leveres i henhold til denne forordning af en ekstern kontrollant fra et tredjeland, skal hvert år aflægge rapport til ESMA om de tjenester, vedkommende har valideret i løbet af de foregående 12 måneder.

Afsnit IV
De kompetente myndigheders og ESMA's tilsyn

Kapitel 1
De kompetente myndigheder

Artikel 36

De kompetente myndigheders tilsyn

De kompetente myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) 2017/1129, sikrer, at nærværende forordnings artikel 8-13 finder anvendelse.

Artikel 37

De kompetente myndigheders beføjelser

1. For at kunne varetage deres opgaver i henhold til denne forordning skal de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret have følgende tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser:

   a) at kræve, at udstedere medtager de oplysninger, der er omhandlet i bilag I, i faktabladet om europæiske grønne obligationer

   b) at kræve, at udstedere offentliggør årlige tildelingsrapporter eller i årlige tildelingsrapporter medtager oplysninger om alle de elementer, der er omhandlet i bilag II

   c) at kræve, at udstedere offentliggør en miljøredegørelse eller i miljøredegørelsen medtager oplysninger om alle de elementer, der er omhandlet i bilag III

   d) at kræve, at udsteders revisorer og øverste ledelse fremlægger oplysninger og dokumenter

   e) at suspendere et udbud af europæiske grønne obligationer i højst 10 på hinanden følgende arbejdsdage i enkeltstående tilfælde, hvis der er begrundet mistanke om, at denne forordnings artikel 8-13 er blevet overtrådt

   f) at forbyde eller suspendere annoncering eller kræve, at udstedere af europæiske grønne obligationer eller berørte finansielle formidlere indstiller eller suspenderer annoncering i højst 10 på hinanden følgende arbejdsdage i enkeltstående tilfælde, hvis der er rimelig grund til at antage, at denne forordnings artikel 8-13 i denne forordning er blevet overtrådt

   g) at offentliggøre det forhold, at en udsteder af europæiske grønne obligationer ikke overholder sine forpligtelser i henhold til denne forordnings artikel 8-13

   h) at gennemføre kontrolbesøg på stedet eller undersøgelser på andre steder end i fysiske personers private boliger og med henblik herpå skaffe sig adgang til lokaler for at få adgang til dokumenter og andre oplysninger i enhver form, når der er begrundet mistanke om, at dokumenter og andre oplysninger vedrørende genstanden for kontrolbesøget eller undersøgelsen kan være af relevans som bevis for en overtrædelse af denne forordning.

Den kompetente myndighed kan, hvis det er nødvendigt i henhold til national ret, bede de relevante judicielle myndigheder om at tage stilling til anvendelsen af de beføjelser, der er omhandlet i første afsnit.

2. De kompetente myndigheder udøver deres i stk. 1 omhandlede funktioner og beføjelser på en af følgende måder:

   a) direkte

   b) i samarbejde med andre myndigheder

   c) på deres eget ansvar ved delegation til sådanne myndigheder

   d) ved anmodning til de kompetente judicielle myndigheder.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver.

4. En person, der stiller oplysninger til rådighed for den kompetente myndighed i overensstemmelse med denne forordning, anses ikke for at have overtrådt nogen af de fortrolighedskrav, som måtte være fastlagt ved kontrakter, love, forskrifter eller administrative bestemmelser, og kan ikke på nogen måde drages til ansvar for en sådan underretning.

Artikel 38

Samarbejde mellem kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder samarbejder med hinanden med henblik på anvendelsen af denne forordning. De udveksler oplysninger uden unødigt ophold og samarbejder om undersøgelses-, tilsyns- og håndhævelsesaktiviteter.

   Medlemsstater, der i henhold til artikel 41, stk. 3, har valgt at fastlægge strafferetlige sanktioner for overtrædelse af denne forordning, sikrer, at der er truffet passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de nødvendige beføjelser til at holde kontakt med de judicielle myndigheder inden for deres jurisdiktion med henblik på at modtage konkrete oplysninger om strafferetlige efterforskninger af eller påbegyndte retssager om mulige overtrædelser af denne forordning og forsyne andre kompetente myndigheder med tilsvarende oplysninger, således at de opfylder deres forpligtelse til at samarbejde med hinanden med henblik på anvendelsen af denne forordning.

2. En kompetent myndighed kan kun nægte at reagere på en anmodning om oplysninger eller en anmodning om at samarbejde om en undersøgelse under følgende særlige omstændigheder:

   a) når efterkommelse af anmodningen kan forventes at få negativ indvirkning på medlemsstatens egen undersøgelse, håndhævelsesaktiviteter eller en strafferetlig efterforskning

   b) når der allerede er indledt retsforfølgning for de samme handlinger og mod de samme personer ved den anmodede medlemsstats myndigheder

   c) når der i forhold til disse personer allerede er afsagt en endelig dom for de samme handlinger i den anmodede medlemsstat.

3. Den kompetente myndighed kan anmode om bistand fra den kompetente myndighed i en anden medlemsstat med henblik på kontrolbesøg på stedet eller undersøgelser.

Når en kompetent myndighed modtager en anmodning fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat om at foretage et kontrolbesøg på stedet eller en undersøgelse, kan den tage et af følgende skridt:

a) selv foretage kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen

b) tillade, at den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, deltager i et kontrolbesøg på stedet eller en undersøgelse

c) tillade, at den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, selv gennemfører kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen

d) udpege revisorer eller sagkyndige til at gennemføre kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen

e) dele specifikke opgaver i forbindelse med tilsynsaktiviteter med de andre kompetente myndigheder.

4. De kompetente myndigheder kan indbringe situationer, hvor en anmodning om samarbejde, navnlig med hensyn til udveksling af oplysninger, er blevet afvist, eller hvor der ikke er reageret på anmodningen inden for en rimelig frist, for ESMA. Uden at det berører artikel 258 i TEUF, kan ESMA i de i dette stykkes første punktum omhandlede tilfælde handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. ESMA har beføjelse til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal udveksles mellem de kompetente myndigheder i overensstemmelse med stk. 1.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge standardformularer, modeller og procedurer for samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 39
Tavshedspligt

1. Alle oplysninger, der udveksles mellem de kompetente myndigheder i henhold til denne forordning, og som vedrører forretnings- eller driftsmæssige vilkår og andre økonomiske eller personlige anliggender, betragtes som værende fortrolige og er undergivet krav om tavshedspligt, undtagen når den kompetente myndighed på det tidspunkt, hvor oplysningerne meddeles, erklærer, at oplysningerne kan videregives, eller når videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retssag.

2. Tavshedspligten gælder enhver person, der arbejder eller har arbejdet for den kompetente myndighed eller for en tredjepart, hvortil den kompetente myndighed har delegeret sine beføjelser. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til nogen anden person eller myndighed, medmindre der er hjemmel dertil i medfør af EU-ret eller national ret.

Artikel 40

Forholdsregler

1. En kompetent myndighed i værtsmedlemsstaten, som har klare og påviselige grunde til at antage, at en udsteder af en europæisk grøn obligation har begået uregelmæssigheder, eller at vedkommende har overtrådt sine forpligtelser i henhold til denne forordning, forelægger disse resultater for hjemlandets kompetente myndighed og ESMA.

2. Hvis en udsteder af en europæisk grøn obligation på trods af de foranstaltninger, som hjemlandets kompetente myndighed har truffet, fortsat overtræder denne forordning, træffer værtslandets kompetente myndighed efter at have underrettet hjemlandets kompetente myndighed og ESMA alle passende foranstaltninger for at beskytte investorerne og underretter Kommissionen og ESMA herom uden unødigt ophold.

3. En kompetent myndighed, der er uenig i en foranstaltning, der er truffet af en anden kompetent myndighed i henhold til stk. 2, kan indbringe sagen for ESMA. ESMA kan handle inden for rammerne af de beføjelser, som den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 41

Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Uden at det berører de kompetente myndigheders tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser efter artikel 37 og medlemsstaternes ret til at indføre og pålægge strafferetlige sanktioner, skal medlemsstaterne i overensstemmelse med national ret sørge for, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge administrative sanktioner og træffe andre passende administrative foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning. Sådanne administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger skal gælde for:

   a) overtrædelser af artikel 8-13

   b) manglende samarbejde eller imødekommenhed i forbindelse med en undersøgelse eller et kontrolbesøg eller anmodning omfattet af artikel 37.

   Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastlægge bestemmelser om administrative sanktioner som omhandlet i første afsnit, hvis overtrædelserne omhandlet i nævnte afsnits litra a) eller b) senest den [denne forordnings anvendelsesdato] allerede er genstand for strafferetlige sanktioner i deres nationale ret. Hvis de beslutter dette, giver medlemsstaterne Kommissionen og ESMA udførlig meddelelse om de relevante dele af deres strafferet.

   Medlemsstaterne giver senest den [denne forordnings anvendelsesdato] Kommissionen og EIOPA udførlig meddelelse om de i første og andet afsnit omhandlede bestemmelser. De giver uden ophold Kommissionen og ESMA meddelelse om eventuelle senere ændringer af disse.

2. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med national ret, at de kompetente myndigheder har beføjelser til at pålægge følgende administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i forbindelse med de i stk. 1, litra a), anførte overtrædelser:

   a) en offentlig meddelelse, hvori den ansvarlige fysiske person eller juridiske enhed og overtrædelsens art nævnes i overensstemmelse med artikel 37, stk. 1, litra g)

b) en retsafgørelse, hvorefter det pålægges den ansvarlige fysiske person eller juridiske enhed at bringe den adfærd, der udgør en overtrædelse, til ophør

c) administrative maksimumbøder på mindst det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået, som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes

d) for juridiske personer administrative maksimumbøder på mindst [500 000] EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i den nationale valuta, den [indsæt ikrafttrædelsesdato] eller 0,5 % af den pågældende juridiske persons samlede årsomsætning ifølge de seneste tilgængelige regnskaber, som ledelsesorganet har godkendt

e) for fysiske personer administrative maksimumbøder på mindst [50 000] EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i den nationale valuta den [denne forordnings ikrafttrædelsesdato].

For så vidt angår litra d) er den relevante samlede årsomsætning, hvis den juridiske person er et moderselskab eller et datterselskab af et moderselskab, der skal udarbejde konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU[46], den samlede årsomsætning eller den tilsvarende indkomsttype i overensstemmelse med de relevante EU-regler på regnskabsområdet ifølge det seneste tilgængelige konsoliderede regnskab, som det øverste moderselskabs ledelsesorgan har godkendt.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere sanktioner eller foranstaltninger og højere administrative maksimumbøder end dem, der er omhandlet i denne forordning.

Artikel 42

Udøvelse af tilsynsbeføjelser og beføjelser til at pålægge sanktioner

1. Ved fastsættelsen af arten og niveauet af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger tager de kompetente myndigheder hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder i givet fald:

a) overtrædelsens grovhed og varighed

b) graden af ansvar hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen

c) den finansielle styrke hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, med udgangspunkt i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst og nettoaktiver

d) overtrædelsens indvirkning på private investorers interesser

e) størrelsen af den opnåede fortjeneste eller det undgåede tab for den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, eller tabene for tredjeparter som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes

f) villigheden hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, til at samarbejde med den kompetente myndighed, uden at dette dog tilsidesætter kravet om tilbagebetaling af den pågældende persons opnåede fortjeneste eller undgåede tab

[46] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

g) overtrædelser, som den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, tidligere har begået

h) foranstaltninger, som den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har truffet efter overtrædelsen for at hindre gentagelse.

2. Ved udøvelsen af deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger efter artikel 41 samarbejder de kompetente myndigheder tæt for at sikre, at udøvelsen af deres tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser og de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som de pålægger, er effektive og hensigtsmæssige efter denne forordning. De samordner deres indsats med henblik på at undgå dobbeltarbejde og overlapning ved udøvelsen af deres tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, og når de pålægger administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i grænseoverskridende sager.

Artikel 43
Klageadgang

Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, er behørigt begrundet og kan prøves ved en domstol.

Artikel 44
Offentliggørelse af afgørelser

1. En afgørelse, som pålægger en administrativ sanktion eller anden administrativ foranstaltning for overtrædelse af denne forordning, offentliggøres af de kompetente myndigheder på deres officielle websted umiddelbart efter, at den person, der er genstand for afgørelsen, er underrettet om afgørelsen. Offentliggørelsen omfatter oplysninger om overtrædelsens type og art og identiteten på de personer, som er ansvarlige. Denne forpligtelse gælder ikke for afgørelser, der pålægger foranstaltninger af undersøgelsesmæssig karakter.

2. Når offentliggørelse af juridiske enheders identitet eller af fysiske personers identitet eller personoplysninger af den kompetente myndighed anses for at være uforholdsmæssig efter en vurdering fra sag til sag af proportionaliteten af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, eller når en sådan offentliggørelse ville bringe de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning i fare, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder gør et af følgende:

   a) udsætter offentliggørelsen af afgørelsen om at pålægge en sanktion eller træffe en foranstaltning, indtil grunden til at undlade offentliggørelse er ophørt med at eksistere

   b) offentliggør afgørelsen om at pålægge en sanktion eller træffe en foranstaltning anonymt på en måde, der er i overensstemmelse med den nationale ret, hvis en sådan anonym offentliggørelse sikrer effektiv beskyttelse af de pågældende personoplysninger

   c) undlader at offentliggøre afgørelsen om at pålægge en sanktion eller træffe en foranstaltning, hvis mulighederne i litra a) og b) anses for at være utilstrækkelige til at sikre:

      i) at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare

ii) proportionaliteten af offentliggørelsen af sådanne afgørelser for så vidt angår foranstaltninger, der anses at være af mindre karakter.

Ved en afgørelse om anonym offentliggørelse af en sanktion eller foranstaltning som omhandlet i første afsnit, litra b), kan offentliggørelsen af de relevante oplysninger udsættes i en rimelig periode, hvis det forventes, at grundene til anonym offentliggørelse i det tidsrum vil ophøre med at eksistere.

3. Hvis afgørelsen om at pålægge en sanktion eller træffe en foranstaltning kan indbringes for de relevante judicielle eller andre myndigheder, offentliggør de kompetente myndigheder også straks sådanne oplysninger på deres officielle websted sammen med eventuelle efterfølgende oplysninger om udfaldet af en sådan appel. En afgørelse, der annullerer en tidligere afgørelse om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, offentliggøres også.

4. De kompetente myndigheder sikrer, at en offentliggørelse i overensstemmelse med denne artikel forbliver på deres officielle websted i mindst fem år efter offentliggørelsen. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen forbliver kun på den kompetente myndigheds officielle websted, så længe det er nødvendigt i overensstemmelse med de relevante databeskyttelsesregler.

Artikel 45
Indberetning af sanktioner til ESMA

1. Den kompetente myndighed giver årligt ESMA sammenfattede oplysninger om alle administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der er pålagt og truffet i overensstemmelse med artikel 41. ESMA offentliggør oplysningerne i en årlig rapport.

Hvis en medlemsstat har valgt at fastlægge strafferetlige sanktioner i henhold til artikel 41, stk. 3, for overtrædelser af de i nævnte stykke omhandlede bestemmelser, forsyner dens kompetente myndigheder årligt ESMA med anonymiserede og sammenfattede oplysninger vedrørende alle strafferetlige efterforskninger, der er iværksat, og strafferetlige sanktioner, der er pålagt. ESMA offentliggør oplysninger om pålagte strafferetlige sanktioner i en årlig rapport.

2. En kompetent myndighed, der har offentliggjort administrative sanktioner, andre administrative foranstaltninger eller strafferetlige sanktioner, indberetter samtidig disse sanktioner eller foranstaltninger til ESMA.

3. De kompetente myndigheder underretter ESMA om alle de administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, der pålægges og træffes, men ikke offentliggøres i henhold til artikel 44, stk. 2, første afsnit, litra c), herunder eventuelle klager i denne forbindelse og udfaldet af disse. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder modtager oplysninger og den endelige dom i forbindelse med eventuelle strafferetlige sanktioner, der pålægges, og videregiver disse til ESMA. ESMA opretholder en central database over sanktioner, der indberettes til den, udelukkende med henblik på udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder. Kun kompetente myndigheder må have adgang til denne database, og den skal ajourføres på baggrund af de oplysninger, som de kompetente myndigheder indberetter.

Kapitel 2
ESMA

Artikel 46

Udøvelse af beføjelserne omhandlet i artikel 47, 48 og 49

De beføjelser, som i medfør af artikel 47, 48 og 49 er tillagt ESMA eller enhver embedsmand fra eller anden person bemyndiget af ESMA, må ikke anvendes til at kræve offentliggørelse af oplysninger eller dokumenter, der er underlagt ret til fortrolighed.

Artikel 47

Anmodning om oplysninger

1. ESMA kan ved simpel anmodning eller ved en afgørelse kræve, at følgende personer afgiver alle oplysninger, der er nødvendige, for at ESMA kan varetage sine opgaver i henhold til denne forordning:

   a) personer, der faktisk leder den eksterne kontrollants virksomhed

   b) medlemmer af den eksterne kontrollants tilsynsorgan, ledelsesorgan eller administrative organ

   c) medlemmer af den eksterne kontrollants øverste ledelse

   d) enhver person, der er direkte involveret i den eksterne kontrollants vurderingsaktiviteter

   e) retlige repræsentanter og ansatte i enheder, som en ekstern kontrollant har outsourcet visse funktioner til i overensstemmelse med artikel 25

   f) personer, der på anden vis har en tæt og væsentlig forbindelse til eller er forbundet med forvaltningen af den eksterne kontrollant

   g) enhver, der handler som eller foregiver at være en ekstern kontrollant uden at være registreret som sådan, og enhver person, der udfører en af de funktioner, der er omhandlet i litra a)-f) for en sådan person.

2. Når ESMA sender en simpel anmodning om oplysninger i henhold til stk. 1, skal ESMA:

   a) henvise til denne artikel som retsgrundlaget for denne anmodning

   b) angive formålet med anmodningen

   c) præcisere, hvilke oplysninger der er nødvendige

   d) fastsætte en frist for tilvejebringelsen af oplysningerne

   e) give den person, som anmodes om oplysningerne, meddelelse om, at det ikke er obligatorisk at tilvejebringe oplysningerne, men at oplysningerne, såfremt vedkommende frivilligt fremlægger dem, ikke må være ukorrekte eller vildledende

   f) angive den i artikel 52 potentielle bøde, som finder anvendelse, hvis svarene på de stillede spørgsmål er ukorrekte eller vildledende.

3. Ved krav om tilvejebringelse af oplysninger ved en afgørelse i henhold til stk. 1 skal ESMA:

a) henvise til denne artikel som retsgrundlaget for denne anmodning

b) angive formålet med anmodningen

c) præcisere, hvilke oplysninger der er nødvendige

d) fastsætte en frist for tilvejebringelsen af oplysningerne

e) angive de i artikel 53 foreskrevne tvangsbøder, som finder anvendelse, hvis de ønskede oplysninger er ufuldstændige

f) angive den i artikel 52 foreskrevne bøde, som finder anvendelse, hvis svarene på de stillede spørgsmål er ukorrekte eller vildledende

g) oplyse om retten til at påklage afgørelsen for klagenævnet i overensstemmelse med artikel 58 og 59 i forordning (EU) nr. 1095/2010 og retten til at få afgørelsen prøvet ved Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 60 og 61 i nævnte forordning.

4. De i stk. 1 omhandlede personer eller deres repræsentanter og, for så vidt angår juridiske personer og foreninger uden status som juridiske personer, de personer, der ifølge lov eller vedtægter har beføjelse til at repræsentere dem, skal give de oplysninger, der anmodes om. Behørigt befuldmægtigede advokater kan give de ønskede oplysninger på deres klienters vegne. Klienterne bærer det fulde ansvar for, at oplysningerne er fuldstændige, korrekte og uforvanskede.

5. ESMA fremsender uden unødigt ophold et eksemplar af den simple anmodning eller af sin afgørelse til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de i stk. 1 omhandlede personer, som er berørt af anmodningen om oplysninger, er bosat eller etableret.

Artikel 48
Generelle undersøgelser

1. ESMA kan med henblik på varetagelse af sine opgaver i henhold til denne forordning foretage nødvendige undersøgelser af de personer, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1. Med henblik herpå har de embedsmænd eller andre personer, som ESMA har bemyndiget, beføjelser til at:

a) undersøge optegnelser, data, procedurer og ethvert andet materiale, som har betydning for udførelsen af ESMA's opgaver, uanset det medium, hvorpå eller hvori de er lagret

b) lave eller erhverve bekræftede genparter eller udskrifter af sådanne optegnelser, data, procedurer og andet materiale

c) indkalde og anmode enhver person som omhandlet i artikel 47, stk. 1, eller dennes repræsentanter eller medlemmer af deres personale, om mundtlige eller skriftlige forklaringer på forhold eller dokumenter, der vedrører kontrolbesøgets genstand og formål, og registrere svarene

d) udspørge enhver anden fysisk eller juridisk person, der indvilliger heri, med det formål at indsamle oplysninger om undersøgelsens genstand

e) anmode om registreringer af telefonsamtaler og datatrafik.

2. De embedsmænd og andre personer, som af ESMA er bemyndiget til at udføre de i stk. 1 omhandlede undersøgelser, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig bemyndigelse, som angiver genstanden for undersøgelsen og dennes formål.

I bemyndigelsen oplyses også om de i artikel 53 foreskrevne tvangsbøder, som finder anvendelse, hvor de påkrævede optegnelser, data, procedurer og ethvert andet materiale eller svarene på de spørgsmål, som stilles til de i artikel 47, stk. 1, omhandlede personer, ikke gives eller er ufuldstændige, og om de i artikel 52 foreskrevne bøder, som finder anvendelse, hvis svarene på de spørgsmål, som stilles til de i artikel 47, stk. 1, omhandlede personer, er ukorrekte eller vildledende.

3. De personer, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, er forpligtet til at underkaste sig undersøgelser, som iværksættes på grundlag af en afgørelse truffet af ESMA. Afgørelsen skal angive undersøgelsens genstand og formål, de i artikel 53 foreskrevne tvangsbøder og de retsmidler, der er tilgængelige i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010, samt oplyse om retten til at få afgørelsen prøvet ved Den Europæiske Unions Domstol.

4. ESMA underretter i god tid før undersøgelsen den kompetente tilsynsmyndighed, jf. artikel 36, i den medlemsstat, hvor den skal finde sted, om undersøgelsen og de bemyndigede personers identitet. Embedsmænd fra den pågældende kompetente myndighed bistår på ESMA's anmodning de bemyndigede personer med at udføre deres opgaver. Embedsmænd fra den pågældende kompetente myndighed kan også på anmodning deltage i undersøgelser.

5. Kræves der i henhold til relevant national ret tilladelse fra en retslig myndighed for at kunne anmode om registreringer af telefonsamtaler eller datatrafik omhandlet i stk. 1, litra e), ansøger ESMA ligeledes om en sådan tilladelse. ESMA kan også ansøge om en sådan tilladelse som en sikkerhedsforanstaltning.

6. Anmodes der om en tilladelse som omhandlet i stk. 5, kontrollerer den nationale domstol ægtheden af ESMA's afgørelse og sikrer, at de påtænkte tvangsindgreb hverken er vilkårlige eller urimelige i forhold til undersøgelsernes genstand. Når den nationale domstol kontrollerer tvangsindgrebenes proportionalitet, kan den anmode ESMA om nærmere forklaringer, navnlig vedrørende grundene til ESMA's mistanke om, at en overtrædelse af denne forordning har fundet sted samt alvoren af den formodede overtrædelse og hvordan den person, som er genstand for tvangsindgrebene, er indblandet. Den nationale domstol kan dog ikke prøve nødvendigheden af undersøgelsen eller kræve at få forelagt oplysninger fra ESMA's sagsakter. Lovligheden af ESMA's afgørelse kan kun prøves af Domstolen efter proceduren i artikel 61 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 49

Kontrolbesøg på stedet

1. ESMA kan med henblik på varetagelse af sine opgaver i henhold til nærværende forordning foretage alle nødvendige kontrolbesøg på stedet på enhver forretningslokalitet, på ethvert areal eller i enhver ejendom, som tilhører de juridiske personer, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1. ESMA kan, i det omfang det er nødvendigt for at udføre kontrolbesøget korrekt og effektivt, foretage kontrolbesøg på stedet uden forudgående varsel.

2. De embedsmænd og andre personer, som ESMA har bemyndiget til at foretage kontrolbesøg på stedet, kan betræde enhver forretningslokalitet, ethvert areal eller enhver ejendom, som tilhører de juridiske personer, der er genstand for ESMA's afgørelse om undersøgelse, og udøve alle de beføjelser, som er omhandlet i artikel 48, stk. 1. De har også beføjelse til at forsegle alle forretningslokaliteter, ejendom og bøger eller registre i det for kontrolbesøget nødvendige tidsrum og omfang.

3. ESMA underretter i tilstrækkelig tid inden kontrolbesøget den kompetente tilsynsmyndighed i medlemsstat, hvor kontrollen skal gennemføres, herom. Kontrolbesøg i henhold til denne artikel gennemføres, under forudsætning af at den relevante myndighed har bekræftet, at den ikke modsætter sig sådanne kontroller.

4. De embedsmænd og andre personer, som af ESMA er bemyndiget til at foretage et kontrolbesøg på stedet, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig bemyndigelse, som angiver genstanden for og formålet med kontrolbesøget samt de i artikel 53 foreskrevne tvangsbøder, som finder anvendelse, hvis de berørte personer ikke underkaster sig kontrolbesøget. ESMA underretter i god tid inden kontrolbesøget den kompetente myndighed i medlemsstat, hvor kontrollen skal gennemføres, herom.

5. De personer, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, skal underkaste sig det kontrolbesøg på stedet, som ESMA har påbudt ved afgørelse. Afgørelsen skal angive kontrolbesøgets genstand og formål, fastsætte tidspunktet for dens påbegyndelse og oplyse om de i artikel 53 foreskrevne tvangsbøder, de retsmidler, der er tilgængelige i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010, og retten til at få afgørelsen prøvet ved Den Europæiske Unions Domstol. ESMA træffer disse afgørelser efter høring af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget skal gennemføres.

6. Embedsmænd fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget skal gennemføres, og personer, der er bemyndiget eller udpeget af samme myndighed, skal på ESMA's anmodning aktivt bistå embedsmændene fra og andre personer bemyndiget af ESMA. De har i den forbindelse de beføjelser, der er fastsat i stk. 2. Embedsmænd fra den pågældende kompetente myndighed kan også på anmodning deltage i kontrolbesøg på stedet.

7. ESMA kan også kræve, at de kompetente myndigheder udfører særlige undersøgelsesopgaver og kontrolbesøg på stedet, som foreskrevet i denne artikel og i artikel 48, stk. 1, på ESMA's vegne. De kompetente myndigheder har i den forbindelse de samme beføjelser som ESMA, jf. nærværende artikel og artikel 48, stk. 1.

8. Fastslår embedsmænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af ESMA, at en person modsætter sig et kontrolbesøg, der er påbudt i henhold til denne artikel, yder den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat dem den bistand, der er nødvendig, for at de kan gennemføre deres kontrolbesøg på stedet, og anmoder eventuelt om politiets eller en tilsvarende retshåndhævende myndigheds bistand.

9. Kræves der i henhold til gældende national regler tilladelse fra en judiciel myndighed til det i stk. 1 omhandlede kontrolbesøg på stedet eller den i stk. 8 omhandlede bistand, skal ESMA ansøge om en sådan tilladelse. ESMA kan også ansøge om en sådan tilladelse som en sikkerhedsforanstaltning.

10. Anmodes der om en tilladelse som omhandlet i stk. 9, verificerer den nationale domstol ægtheden af ESMA's afgørelse og sikrer, at de påtænkte tvangsindgreb hverken er vilkårlige eller urimelige i forhold til kontrolbesøgets genstand. Når den nationale domstol kontrollerer tvangsindgrebenes proportionalitet, kan den anmode ESMA om nærmere forklaringer. En sådan anmodning om nærmere forklaringer kan navnlig vedrøre grundene til ESMA's mistanke om, at en overtrædelse af denne forordning har fundet sted samt til alvoren af den formodede overtrædelse og hvordan den person, der er genstand for tvangsindgrebene, er indblandet. Den nationale domstol kan dog ikke prøve nødvendigheden af undersøgelsen eller kræve

at få forelagt oplysninger fra ESMA's sagsakter. Lovligheden af ESMA's afgørelse kan kun prøves af Domstolen efter proceduren i artikel 61 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 50

Udveksling af oplysninger

1. De kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 36, ESMA og andre relevante myndigheder meddeler uden unødigt ophold hinanden de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver.

2. De kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 36, ESMA, andre relevante myndigheder og andre organer eller fysiske eller juridiske personer, der modtager fortrolige oplysninger i forbindelse med udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning, må kun anvende disse oplysninger i forbindelse med udførelsen af deres opgave.

Artikel 51

ESMA's tilsynsforanstaltninger

1. Finder ESMA i overensstemmelse med artikel 55, stk. 8, at en person har gjort sig skyldig i en af de i artikel 52, stk. 2, nævnte overtrædelser, træffer ESMA en eller flere af følgende foranstaltninger:

   a) tilbagetrækning af registreringen af eksterne kontrollanter

   b) tilbagetrækning af anerkendelsen af en ekstern kontrollant med hjemsted i et tredjeland

   c) midlertidigt forbud mod, at den eksterne kontrollant udfører aktiviteterne i henhold til denne forordning i hele Unionen, indtil overtrædelsen er bragt til ophør

   d) vedtagelse af en afgørelse, hvorved den pågældende pålægges at bringe overtrædelsen til ophør

   e) vedtagelse af en afgørelse om pålæg af bøder i henhold til artikel 52

   f) vedtagelse af en afgørelse om pålæg af tvangsbøder i henhold til artikel 53

   g) offentliggørelse af meddelelser.

2. ESMA trækker registreringen eller anerkendelsen af en ekstern kontrollant tilbage i følgende tilfælde:

   a) den eksterne kontrollant har udtrykkeligt givet afkald på registreringen eller anerkendelsen eller har ikke gjort brug af registreringen eller anerkendelsen, senest 36 måneder efter at registreringen eller anerkendelsen blev givet

   b) den eksterne kontrollant har opnået registreringen eller anerkendelsen ved hjælp af urigtige erklæringer eller andre uretmæssige midler

   c) den eksterne kontrollant opfylder ikke længere de betingelser, der skulle opfyldes for at opnå registrering eller anerkendelse.

   Hvis ESMA trækker registreringen eller anerkendelsen af den eksterne kontrollant tilbage, skal ESMA give en fuldstændig begrundelse herfor i sin afgørelse. Tilbagetrækningen har øjeblikkelig virkning.

3. ESMA tager i forbindelse med de i stk. 1 omhandlede afgørelser hensyn til overtrædelsens art og alvorlighed ud fra følgende kriterier:

a) overtrædelsens varighed og hyppighed

b) hvorvidt overtrædelsen har givet anledning til, fremmet eller på anden vis foranlediget økonomisk kriminalitet

c) hvorvidt overtrædelsen er begået forsætligt eller uagtsomt

d) graden af ansvar hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen

e) den finansielle styrke hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, med udgangspunkt i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst og nettoaktiver

f) overtrædelsens indvirkning på private investorers interesser

g) størrelsen af den opnåede fortjeneste eller det undgåede tab for den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, eller tabene for tredjeparter som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes

h) villigheden hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, til at samarbejde med ESMA, uden at dette dog berører kravet om tilbagebetaling af den pågældende persons opnåede fortjeneste eller undgåede tab

i) overtrædelser, som den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, tidligere har begået

j) foranstaltninger, som den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har truffet efter overtrædelsen for at hindre gentagelse.

4. ESMA underretter uden unødigt ophold den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, om enhver foranstaltning, som træffes i henhold til stk. 1, og meddeler den til medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen. ESMA offentliggør den pågældende foranstaltning på sit websted senest 10 arbejdsdage efter den dato, hvor den blev vedtaget.

Den i første afsnit omhandlede offentliggørelse skal omfatte:

a) en erklæring om, at den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har ret til at påklage afgørelsen

b) hvor det er relevant, en erklæring om, at der er indgivet en klage, med angivelse af, at klagen ikke har opsættende virkning

c) en erklæring om, at ESMA's klagenævn kan suspendere anvendelsen af den påklagede afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 52
Bøder

1. Finder ESMA i overensstemmelse med artikel 55, stk. 8, at en ekstern kontrollant og personer som omhandlet i artikel 47, stk. 1, forsætligt eller uagtsomt har gjort sig skyldig i en eller flere af de i stk. 2 nævnte overtrædelser, vedtager ESMA en afgørelse om pålæg af en bøde i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3.

En overtrædelse anses for at være forsætlig, hvis ESMA konstaterer objektive faktorer, der viser, at en person med overlæg gjorde sig skyldig i overtrædelsen.

2. De i stk. 1 omhandlede overtrædelser er følgende:

a) manglende overholdelse af artikel 18-30

b) afgivelse af falske erklæringer i forbindelse med ansøgning om registrering som ekstern kontrollant eller anvendelse af andre uretmæssige midler til at opnå en sådan registrering

c) undladelse af at give oplysninger som svar på en afgørelse, hvorved der anmodes om oplysninger, jf. artikel 47, eller afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger som svar på en simpel anmodning om oplysninger eller en afgørelse

d) hindring eller manglende overholdelse af en undersøgelse i henhold til artikel 48, stk. 1, litra a), b), c) eller e)

e) manglende overholdelse af artikel 49 ved ikke at give en forklaring på forhold eller dokumenter, der vedrører et kontrolbesøgs genstand og formål, eller ved at give en urigtig eller vildledende forklaring

f) påbegyndelse af eksterne kontrollanters aktiviteter eller foregivelse af at være en ekstern kontrollant uden at være blevet registreret som ekstern kontrollant.

3. Minimumsbeløbet for den i stk. 1 omhandlede bøde er 20 000 EUR. Maksimumsbeløbet er 200 000 EUR.

Ved fastsættelsen af en bøde i henhold til stk. 1 tager ESMA hensyn til de i artikel 51, stk. 3, fastsatte kriterier.

4. Hvis en person direkte eller indirekte har opnået en fortjeneste på grund af overtrædelsen, skal bøden mindst svare til den pågældende økonomiske fortjeneste.

5. Hvis en handling eller undladelse udgør en kombination af flere overtrædelser, anvendes kun bøden for den overtrædelse, der udløser den største bøde.

Artikel 53
Tvangsbøder

1. ESMA træffer afgørelse om pålæg af tvangsbøder med henblik på at tvinge:

a) en person til at bringe en overtrædelse til ophør i overensstemmelse med en afgørelse i henhold til artikel 52, stk. 1, litra c)

b) en person, der er omhandlet artikel 47, stk. 1:

i) til at give fuldstændige oplysninger, der er blevet anmodet om ved afgørelse truffet i henhold til artikel 47

ii) til at underkaste sig en undersøgelse og navnlig til at udlevere fuldstændige optegnelser, data, procedurer og ethvert andet ønsket materiale og til at supplere og korrigere andre oplysninger, som er udleveret i forbindelse med en undersøgelse, der er iværksat ved en afgørelse i henhold til artikel 48

iii) til at underkaste sig et kontrolbesøg på stedet, der er påbudt ved en afgørelse i henhold til artikel 49.

2. Tvangsbøden pålægges pr. dags forsinkelse.

3. Beløbet for tvangsbøderne skal udgøre 3 % af den gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår eller, for så vidt angår fysiske personer, 2 % af den gennemsnitlige daglige indtægt i det foregående kalenderår. Det beregnes fra den dato, der er angivet i afgørelsen om pålæg af tvangsbøden.

4. En tvangsbøde pålægges i maksimalt seks måneder efter meddelelsen af ESMA's afgørelse. ESMA tager efter periodens udløb foranstaltningen op til revision.

Artikel 54

Offentliggørelse, art, tvangsfuldbyrdelse og overførsel af bøder og tvangsbøder

1. ESMA offentliggør, hvilke bøder og tvangsbøder der er pålagt i henhold til artikel 52 og 53, medmindre en sådan offentliggørelse ville udgøre en alvorlig trussel mod de finansielle markeder eller forvolde de involverede parter uforholdsmæssigt stor skade. En sådan offentliggørelse må ikke indeholde personoplysninger som omhandlet i forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Bøder og tvangsbøder, der er pålagt i henhold til artikel 52 og 53, er af administrativ karakter.

3. Hvis ESMA beslutter ikke at pålægge bøder eller tvangsbøder, underretter den Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder herom og redegør for grundene til denne afgørelse.

4. Bøder og tvangsbøder, der er pålagt i henhold til artikel 52 og 53, kan tvangsfuldbyrdes.

   Med henblik på fuldbyrdelse af bøder og tvangsbøder anvender ESMA de borgerlige retsplejeregler, der gælder i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor fuldbyrdelsen finder sted.

5. Bøder og tvangsbøder overføres til Den Europæiske Unions almindelige budget.

Artikel 55

Procedureregler for tilsynsforanstaltninger og pålæg af bøder

1. Finder ESMA i forbindelse med udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning, at der er betydelig grund til at antage, at der muligvis foreligger forhold, som udgør en eller flere overtrædelser af de krav, der er anført i artikel 52, stk. 2, udpeger ESMA en uafhængig efterforskningsmedarbejder internt i ESMA til at undersøge sagen. Efterforskningsmedarbejderen må ikke deltage eller have deltaget i det direkte eller indirekte tilsyn med eller registrering af den pågældende eksterne kontrollant og skal varetage sine funktioner uafhængigt af ESMA's tilsynsråd.

2. Efterforskningsmedarbejderen undersøger de påståede overtrædelser under hensyntagen til eventuelle bemærkninger fra de personer, der er genstand for undersøgelserne, og forelægger ESMA's tilsynsråd de fuldstændige sagsakter med sine resultater.

3. Efterforskningsmedarbejderen kan med henblik på varetagelse af sine opgaver udøve beføjelsen til at anmode om oplysninger i overensstemmelse med artikel 47 og til at foretage undersøgelser og kontrolbesøg på stedet i overensstemmelse med artikel 48 og 49. Efterforskningsmedarbejderen overholder ved udøvelsen af disse beføjelser artikel 46.

4. Under udførelsen af sine opgaver skal efterforskningsmedarbejderen have adgang til alle de dokumenter og oplysninger, som ESMA har indsamlet i forbindelse med sine tilsynsaktiviteter.

5. Efterforskningsmedarbejderen giver, efter at have afsluttet sin undersøgelse og inden forelæggelse af sagsakterne med sine resultater for ESMA, de personer, der er genstand for undersøgelsen, mulighed for at blive hørt om de forhold, der undersøges. Efterforskningsmedarbejderen baserer kun sine resultater på forhold, som de personer, der er genstand for undersøgelserne, har haft lejlighed til at udtale sig om.

6. Retten til forsvar for de berørte personer skal sikres fuldt ud i forbindelse med undersøgelser i henhold til denne artikel.

7. Efterforskningsmedarbejderen underretter, når vedkommende forelægger sagsakterne med sine resultater for ESMA, de personer, der er genstand for undersøgelsen, herom. De personer, der er genstand for undersøgelserne, har ret til aktindsigt i dossieret, med forbehold af andre personers berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger, der vedrører tredjeparter.

8. ESMA afgør på baggrund af sagsakterne med efterforskningsmedarbejderens resultater og, når de berørte personer anmoder herom, efter at have hørt de pågældende personer i overensstemmelse med artikel 56, hvorvidt de personer, der er genstand for undersøgelsen, har gjort sig skyldige i en eller flere af de i artikel 52, stk. 2, nævnte overtrædelser, og træffer i givet fald en tilsynsforanstaltning i overensstemmelse med artikel 51 og pålægger en bøde i overensstemmelse med artikel 52.

9. Efterforskningsmedarbejderen må ikke deltage i drøftelser i ESMA's tilsynsråd og må ikke på anden måde gribe ind i tilsynsrådets beslutningsproces.

10. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 60 senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen*] for yderligere at præcisere proceduren for udøvelse af beføjelsen til at pålægge bøder eller tvangsbøder, herunder bestemmelser om ret til forsvar, fastsættelse af frister og opkrævning af bøder eller tvangsbøder samt forældelsesfrister for pålæg og tvangsfuldbyrdelse af bøder og tvangsbøder.

11. ESMA henviser sager til de relevante nationale myndigheder med henblik på strafferetlig behandling, hvis den i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning finder, at der er betydelig grund til at antage, at der muligvis foreligger forhold, der kan betragtes som en overtrædelse af straffeloven. Endvidere afholder ESMA sig fra at pålægge bøder eller tvangsbøder, hvis en allerede truffet afgørelse om frifindelse eller idømmelse af straf på grundlag af identiske forhold eller forhold, som i alt væsentligt er de samme, har antaget retskraft som følge af en straffesag i henhold til national ret.

Artikel 56

Høring af de personer, der er genstand for proceduren

1. Før ESMA træffer afgørelse i henhold til artikel 51-53, giver den de personer, der er genstand for proceduren, mulighed for at blive hørt om ESMA's undersøgelsesresultater. ESMA lægger kun de resultater til grund for sine afgørelser,

som de personer, der er genstand for proceduren, har haft lejlighed til at udtale sig om.

2. Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis der er behov for en hasteforanstaltning, jf. artikel 51, for at imødegå en overhængende fare for, at det finansielle system lider væsentlig skade. I så fald kan ESMA træffe en midlertidig afgørelse og give de berørte personer mulighed for at blive hørt, hurtigst muligt efter at den har truffet sin afgørelse.

3. Retten til forsvar for de personer, der er genstand for undersøgelser, skal respekteres fuldt ud under proceduren. De har ret til aktindsigt i ESMA's sagsakter, med forbehold af andre personers berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger eller ESMA's interne forberedende dokumenter.

Artikel 57

Prøvelse ved Den Europæiske Unions Domstol

Den Europæiske Unions Domstol har fuld prøvelsesret over afgørelser, hvorved ESMA har pålagt en bøde eller en tvangsbøde. Den kan annullere, nedsætte eller forhøje den pågældende bøde eller tvangsbøde.

Artikel 58

Gebyrer for registrering, anerkendelse og tilsyn

1. ESMA pålægger eksterne kontrollanter betaling for udgifterne til registrering, anerkendelse og tilsyn samt for eventuelle omkostninger, som ESMA måtte pådrage sig i forbindelse med udførelsen af arbejde i henhold til denne forordning.

2. Gebyrer, som ESMA pålægger en ansøgende ekstern kontrollant eller en registreret ekstern kontrollant eller en anerkendt ekstern kontrollant, skal dække alle ESMA's administrative omkostninger, som ESMA har pådraget sig i forbindelse med dens aktiviteter, som vedrører den pågældende ansøger eller eksterne kontrollant. Gebyrer skal stå i et rimeligt forhold til den pågældende eksterne kontrollants omsætning.

3. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 60 senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 12 måneder efter ikrafttrædelsen*] for at præcisere gebyrernes art, de tjenester, for hvilke de skal erlægges, gebyrernes størrelse og betalingsmåde.

Artikel 59

ESMA's register over eksterne kontrollanter og eksterne kontrollanter fra tredjelande

1. ESMA fører på sit websted et offentligt tilgængeligt register med en liste over alle af følgende:

   a) alle de eksterne kontrollanter, der er registreret i overensstemmelse med artikel 15

   b) de eksterne kontrollanter, der midlertidigt har forbud mod at udøve deres virksomhed i overensstemmelse med artikel 51

   c) de eksterne kontrollanter, der har fået deres registrering trukket tilbage i henhold til artikel 51

d) eksterne kontrollanter fra tredjelande, der har tilladelse til at levere tjenester i Unionen i overensstemmelse med artikel 31

e) eksterne kontrollanter fra tredjelande, der er registreret i overensstemmelse med artikel 34

f) eksterne kontrollanter, der er registreret i overensstemmelse med artikel 15, og som validerer tjenester fra eksterne revisorer fra tredjelande i overensstemmelse med artikel 35

g) de eksterne kontrollanter fra tredjelande, der har fået registreringen trukket tilbage, og som ikke længere anvender rettighederne i henhold til artikel 31, hvis Kommissionen vedtager en tilbagetrækningsafgørelse vedrørende det pågældende tredjeland, jf. artikel 32

h) eksterne kontrollanter fra tredjelande, hvis anerkendelse er blevet suspenderet eller trukket tilbage, og eksterne kontrollanter, der er registreret i overensstemmelse med artikel 15, og som ikke længere validerer tjenester fra eksterne kontrollanter fra tredjelande.

2. Registret skal indeholde kontaktoplysninger for eksterne kontrollanter, deres websteder og datoerne for, hvornår ESMA's afgørelser vedrørende disse eksterne kontrollanter træder i kraft.

3. For kontrollanter fra tredjelande skal registret også indeholde oplysninger om de tjenester, som eksterne revisorer fra tredjelande kan levere, og kontaktoplysninger for den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med disse i tredjelandet.

Afsnit V
Delegerede retsakter

Artikel 60
Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter om procedureregler for tilsynsforanstaltninger og pålæg af bøder og gebyrer for registrering, anerkendelse og tilsyn, jf. artikel 55, stk. 10, og artikel 58, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode [*Publikationskontoret: Indsæt datoen for denne forordnings ikrafttræden*].

3. Den delegation af beføjelser, der er omhandlet i artiklerne om procedureregler for tilsynsforanstaltninger og pålæg af bøder og gebyrer for registrering, anerkendelse og tilsyn, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artiklerne om procedureregler for tilsynsforanstaltninger og pålæg af bøder og gebyrer for registrering, anerkendelse og tilsyn træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på [to måneder] fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Denne frist forlænges med [to måneder] på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 61
Udvalgsprocedure

Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, som er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF[47]. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[48].

Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

---

47 2001/528/EF: Kommissionens afgørelse af 6. juni 2001 om oprettelse af Det Europæiske Værdipapirudvalg.

48 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

Afsnit VI
Afsluttende bestemmelser

Artikel 62

Overgangsbestemmelse

1. Enhver ekstern kontrollant, der har til hensigt at levere tjenester i overensstemmelse med denne forordning fra dens ikrafttræden til den [EUT: indsæt datoen 30 måneder efter denne forordnings første anvendelsesdato], må kun levere sådanne tjenester, efter at have underrettet ESMA herom og efter at have afgivet de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1.

2. Indtil den [EUT: indsæt datoen 30 måneder efter denne forordnings første anvendelsesdato] skal de eksterne kontrollanter, der er omhandlet i stk. 1, overholde artikel 16-30 med undtagelse af kravene i de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, artikel 19, stk. 2, artikel 20, stk. 3, artikel 21, stk. 4, artikel 22, stk. 3, artikel 23, stk. 3, og artikel 25, stk. 7.

3. Efter den [EUT: indsæt datoen 1 dag efter 30 måneder efter denne forordnings første anvendelsesdato] må de eksterne kontrollanter, der er omhandlet i stk. 1, kun levere tjenester i overensstemmelse med denne forordning, når de er blevet registreret i overensstemmelse med artikel 15 og overholder artikel 14 og artikel 16-30 som suppleret ved de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 2.

4. Efter den [EUT: indsæt datoen 1 dag efter 30 måneder efter denne forordnings første anvendelsesdato] undersøger ESMA, om de eksterne kontrollanter, der er omhandlet i stk. 1, og de tjenester, der leveres af disse leverandører, indtil den [EUT: indsæt datoen 30 måneder efter denne forordnings første anvendelsesdato], opfylder betingelserne i denne forordning.

   Hvis ESMA finder, at den eksterne kontrollant eller de i første afsnit omhandlede tjenester ikke opfylder betingelserne i denne forordning, træffer ESMA en eller flere af foranstaltningerne i overensstemmelse med artikel 52.

Artikel 63

Overgangsbestemmelse for eksterne kontrollanter fra tredjelande

1. Enhver ekstern kontrollant fra et tredjeland, der har til hensigt at levere tjenester i overensstemmelse med denne forordning fra dens ikrafttræden til den [EUT: indsæt datoen 30 måneder efter denne forordnings første anvendelsesdato], må kun levere sådanne tjenester, efter at have underrettet ESMA herom og efter at have afgivet de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1.

2. Eksterne kontrollanter fra tredjelande som omhandlet i stk. 1 skal:

   a) overholde artikel 16-30 med undtagelse af kravene i de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, artikel 19, stk. 2, artikel 20, stk. 3, artikel 21, stk. 4, artikel 22, stk. 3, artikel 23, stk. 3, og artikel 25, stk. 7

   b) have en retlig repræsentant med hjemsted i Unionen, som skal overholde artikel 34, stk. 3, litra a)-c).

3. Efter den [EUT: indsæt datoen 1 dag efter 30 måneder efter denne forordnings første anvendelsesdato] finder artikel 32, 34 og 35 anvendelse.

4. Efter den [EUT: indsæt datoen 1 dag efter 30 måneder efter denne forordnings første anvendelsesdato] undersøger ESMA, om de eksterne kontrollanter, der er omhandlet i stk. 1, og de tjenester, der leveres af disse leverandører, indtil den [EUT: indsæt datoen 30 måneder efter denne forordnings første anvendelsesdato], opfylder betingelserne i denne forordning.

   Hvis ESMA finder, at den eksterne kontrollant eller de i første afsnit omhandlede tjenester ikke opfylder betingelserne i denne forordning, træffer ESMA en eller flere af foranstaltningerne i overensstemmelse med artikel 52.

Artikel 64
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne	*På Europa-Parlamentets vegne*
Formand	*Formand*